

Επίσημη Εφημερίδα C 80

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
27 Μαρτίου 2010

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2010/C 80/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 63 της 13. 3.2010	1
2010/C 80/02	Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου	1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 80/03	Υπόθεση C-373/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Hoesch Metals and Alloys GmbH κατά Hauptzollamt Aachen [Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 24 — Μη προτιμησιακή καταγωγή των προϊόντων — Συμπαγείς όγκοι πυριτίου καταγωγής Κίνας — Χωρισμός, θρυμματισμός και καθαρισμός συμπαγών όγκων καθώς και κοσκίνισμα, ταξινόμηση των κρυστάλλων κατά μέγεθος και συσκευασία στην Ινδία — Ντάμπινγκ — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 398/2004]	2
--------------	--	---

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 80/04	Υπόθεση C-405/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingeniørforeningen i Danmark, ως εντολοδόχος του Bertram Holst κατά Dansk Arbejdsgiverforening, ως εντολοδόχου της Babcock & Wilcox Vølund ApS (Κοινωνική πολιτική — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Οδηγία 2002/14/ΕΚ — Μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δικαιο με νόμο και με συλλογική σύμβαση — Συνέπειες της συλλογικής συμβάσεως ως προς εργαζόμενο που δεν είναι μέλος της έχουσας υπογράψει την εν λόγω σύμβαση συνδικαλιστικής οργανώσεως — Άρθρο 7 — Προστασία των εκπροσώπων των εργαζομένων — Απαιτήση υψηλότερου επιπέδου προστασίας από απόλυση — Δεν υφίσταται)	2
2010/C 80/05	Υπόθεση C-523/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/71/ΕΟΚ — Ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)	3
2010/C 80/06	Υπόθεση C-541/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fokus Invest AG κατά Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Άρθρο 25 του παραρτήματος I της Συμφωνίας — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρία συσταθείσα κατά το δικαιο κράτους μέλους, τα μερίδια της οποίας κατέχει εταιρία ελβετικού δικαίου — Κτήση εκ μέρους της εν λόγω εταιρίας ακινήτου εντός του κράτους μέλους αυτού)	4
2010/C 80/07	Υπόθεση C-14/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hava Genc κατά Land Berlin (Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «εργαζόμενος» — Άσκηση ολιγόωρης μισθωτής δραστηριότητας — Προϋπόθεση της απώλειας των κεκτημένων δικαιωμάτων)	4
2010/C 80/08	Υπόθεση C-18/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4055/86 — Άρθρο 1 — Θαλάσσιες μεταφορές — Λιμένες γενικού ενδιαφέροντος — Λιμενικά τέλη — Μειώσεις και απαλλαγές]	5
2010/C 80/09	Υπόθεση C-88/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Graphie Procédé κατά Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δραστηριότητα αναπαραγωγής εγγράφων — Έννοια των όρων «παράδοση αγαθών» και «παροχή υπηρεσιών» — Κριτήρια διακρίσεως)	5
2010/C 80/10	Υπόθεση C-185/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)	6
2010/C 80/11	Υπόθεση C-186/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/113/ΕΚ — Ισότητα ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη όσον αφορά το Γιβραλτάρ)	6

2010/C 80/12	Υπόθεση C-259/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη ή κοινοποίησης των εθνικών μέτρων μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)	7
2010/C 80/13	Υπόθεση C-498/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2009 η Thomson Sales Europe κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 29 Σεπτεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-225/07 και T/364-07, Thomson Sales Europe κατά Επιτροπής	7
2010/C 80/14	Υπόθεση C-519/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Wuppertal (Γερμανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2009 — Dieter May κατά AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Υπόθεση C-543/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2009 — Deutsche Telekom AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	8
2010/C 80/16	Υπόθεση C-546/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen Sad (Βουλγαρία) στις 23 Δεκεμβρίου 2009 — Aurubis Bulgaria AD κατά Nachalnik na Mitnitsa — Sofia	9
2010/C 80/17	Υπόθεση C-548/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2009 η Bank Melli Iran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14/10/2009 στην υπόθεση T-390/08, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου	10
2010/C 80/18	Υπόθεση C-549/09: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλίας	11
2010/C 80/19	Υπόθεση C-552/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2009 η Ferrero SpA κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση T-140/08, Ferrero SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck	11
2010/C 80/20	Υπόθεση C-554/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 31 Δεκεμβρίου 2009 — Andreas Michael Seeger κατά Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Υπόθεση C-6/10: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	12
2010/C 80/22	Υπόθεση C-8/10: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	13
2010/C 80/23	Υπόθεση C-11/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Financiën κατά Marishipping and Transport BV	13
2010/C 80/24	Υπόθεση C-12/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — LECSON Elektromobile GmbH κατά Hauptzollamt Dortmund	14

2010/C 80/25	Υπόθεση C-13/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV κατά Belgische Staat	14
2010/C 80/26	Υπόθεση C-18/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 12 Ιανουαρίου 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	14
2010/C 80/27	Υπόθεση C-19/10: Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	15
2010/C 80/28	Υπόθεση C-22/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιανουαρίου 2010 η REWE-Zentral AG κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έκτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-150/08, REWE-Zentral AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), παρεμβαίνουσα: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH	15
2010/C 80/29	Υπόθεση C-28/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2009 ο Mehmet Salih Bayramoglu κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-110/09, Bayramoglu κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2010/C 80/30	Υπόθεση C-29/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel (Λουξεμβούργο) στις 18 Ιανουαρίου 2010 — Heiko Koelzsch κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	16
2010/C 80/31	Υπόθεση C-35/10: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	17
2010/C 80/32	Υπόθεση C-36/10: Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	17
2010/C 80/33	Υπόθεση C-38/10: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	18
2010/C 80/34	Υπόθεση C-41/10: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	19
2010/C 80/35	Υπόθεση C-46/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 28 Ιανουαρίου 2010, Viking Gas A/S κατά BP Gas A/S	20
2010/C 80/36	Υπόθεση C-47/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2010 η Δημοκρατία της Αυστρίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 18 Νοεμβρίου 1009 στην υπόθεση T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο 27.01.2010)	21
2010/C 80/37	Υπόθεση C-49/10: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	22

2010/C 80/38	Υπόθεση C-73/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG κατά Επιτροπής	22
--------------	---	----

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 80/39	Υπόθεση T-340/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (Ρήτρα διαιτησίας — Πρόγραμμα «eContent» — Σύμβαση σχετικά με σχέδιο για την εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής αποτελεσματικότητας του προγράμματος και της ευρύτερης δυνατής συμμετοχής των ομάδων στόχων — Μη εκτέλεση της σύμβασης — Καταγγελία της σύμβασης)	23
2010/C 80/40	Υπόθεση T-344/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — O2 (Germany) κατά ΓΕΕΑ (Homezone) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος Homezone — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	23
2010/C 80/41	Υπόθεση T-472/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2010 — Enercon κατά ΓΕΕΑ — Hasbro (ENERCON) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος ENERCON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα TRANSFORMERS ENERCON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	24
2010/C 80/42	Υπόθεση T-289/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Deutsche BKK κατά ΓΕΕΑ (Deutsche BKK) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Deutsche BKK — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας και έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Μη απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 73 και άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 75 και άρθρο 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009)]	24
2010/C 80/43	Υπόθεση T-113/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2010 — PromoCell bio-science alive κατά ΓΕΕΑ (SupplementPack) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος SupplementPack — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	25
2010/C 80/44	Υπόθεση T-385/05 TO R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Πορτογαλία κατά Transnautica και Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Τελωνειακή Ένωση — Τριτανakoπή — Απόφαση του Πρωτοδικείου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παράλειψη τηρήσεως του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο)	25

2010/C 80/45	Υπόθεση T-514/09 R: Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 5ης Φεβρουαρίου 2010 — De Post κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)	25
2010/C 80/46	Υπόθεση T-508/09: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2009 — Cañas κατά Επιτροπής	26
2010/C 80/47	Υπόθεση T-509/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2009 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής	26
2010/C 80/48	Υπόθεση T-511/09: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2009 — Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής	27
2010/C 80/49	Υπόθεση T-512/09: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2009 — Rusal Armenal κατά Συμβουλίου	28
2010/C 80/50	Υπόθεση T-518/09: Προσφυγή-αγωγή της 23 Δεκεμβρίου 2009 — Ecoceane κατά EMSA	29
2010/C 80/51	Υπόθεση T-520/09: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2009 — TF1 κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
2010/C 80/52	Υπόθεση T-525/09: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2009 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Metronia (METRONIA)	31
2010/C 80/53	Υπόθεση T-526/09: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2009 — PAKI Logistics κατά ΓΕΕΑ (PAKI)	31
2010/C 80/54	Υπόθεση T-529/09: Προσφυγή της S. In 't Veld κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2009	32
2010/C 80/55	Υπόθεση T-5/10: Αγωγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Επιτροπή κατά Earthscan	33
2010/C 80/56	Υπόθεση T-7/10: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2010 — Διαγνωστικό και Θεραπευτικό Κέντρο Αθηνών «Υγεία»/ΓΕΕΑ (υγεία)	33
2010/C 80/57	Υπόθεση T-9/10: Προσφυγή-Αγωγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	34
2010/C 80/58	Υπόθεση T-13/10: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2010 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Rauch (ARANTAX)	35
2010/C 80/59	Υπόθεση T-14/10: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2010 — CheckMobile κατά ΓΕΕΑ (carcheck)	35
2010/C 80/60	Υπόθεση T-17/10: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Steinberg κατά Επιτροπής	36
2010/C 80/61	Υπόθεση T-23/10: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2010 — Arkema France κατά Επιτροπής	37

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2010/C 80/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 63 της 13.3.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 51 της 27.2.2010

EE C 37 της 13.2.2010

EE C 24 της 30.1.2010

EE C 11 της 16.1.2010

EE C 312 της 19.12.2009

EE C 297 της 5.12.2009

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου**

(2010/C 80/02)

Ο Pedro Cruz Villalón, ο οποίος διορίστηκε γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της 30ής Νοεμβρίου 2009 ⁽¹⁾ για το διάστημα από τις 30 Νοεμβρίου 2009 μέχρι τις 6 Οκτωβρίου 2015, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 14 Δεκεμβρίου 2009.

⁽¹⁾ EE L 14 της 20.1.2010, σ.12.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hoesch Metals and Alloys GmbH κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-373/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 24 — Μη προτιμησιακή καταγωγή των προϊόντων — Συμπαγείς όγκοι πυριτίου καταγωγής Κίνας — Χωρισμός, θρυμματισμός και καθαρισμός συμπαγών όγκων καθώς και κοσκίνισμα, ταξινόμηση των κρυστάλλων κατά μέγεθος και συσκευασία στην Ινδία — Ντάμπινγκ — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 398/2004]

(2010/C 80/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hoesch Metals and Alloys GmbH

κατά

Hauptzollamt Aachen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 398/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτίου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 66, σ. 15) — Έννοια της φράσεως «μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία» βάσει της οποίας καθορίζεται η καταγωγή του προϊόντος — Καθαρισμός και θρυμματισμός συμπαγών όγκων πυριτιούχου μετάλλου καταγωγής Κίνας καθώς και κοσκίνισμα, διαλογή και συσκευασία των δημιουργηθέντων με τον θρυμματισμό κόκκων πυριτίου

Διατακτικό

- 1) Ο χωρισμός, ο καθαρισμός και ο θρυμματισμός συμπαγών όγκων πυριτιούχου μετάλλου, καθώς και το κοσκίνισμα, η διαλογή και η συσκευασία, που ακολουθούν αμέσως μετά, των δημιουργηθέντων με τον θρυμματισμό κόκκων πυριτίου δεν αποτελούν μεταποίηση ή επεξεργασία βάσει της οποίας καθορίζεται η καταγωγή κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος του αιτούντος δικαστηρίου δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 398/2004 του Συμβουλίου της 2ας Μαρτίου 2004 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτίου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingeniørforeningen i Danmark, ως εντολοδόχος του Bertram Holst κατά Dansk Arbejdsgiverforening, ως εντολοδόχου της Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Υπόθεση C-405/08) ⁽¹⁾

[Κοινωνική πολιτική — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Οδηγία 2002/14/ΕΚ — Μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο με νόμο και με συλλογική σύμβαση — Συνέπειες της συλλογικής συμβάσεως ως προς εργαζόμενο που δεν είναι μέλος της έχουσας υπογράψει την εν λόγω σύμβαση συνδικαλιστικής οργάνωσης — Άρθρο 7 — Προστασία των εκπροσώπων των εργαζομένων — Απαίτηση υψηλότερου επιπέδου προστασίας από απόλυση — Δεν υφίσταται]

(2010/C 80/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ingeniørforeningen i Danmark, ως εντολοδόχου του Bertram Holst

κατά

Dansk Arbejdsgiverforening, ως εντολοδόχου της Babcock & Wilcox Vølund ApS

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Vestre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εκπροσώπηση των εργαζομένων (ΕΕ L 80, σ. 29) — Μεταφορά της οδηγίας με συλλογική σύμβαση — Αποτελέσματα της συλλογικής συμβάσεως σε σχέση με εργαζόμενο που δεν είναι μέλος της συνδικαλιστικής οργανώσεως που έχει συνάψει την εν λόγω σύμβαση — Νόμος περί μεταφοράς που δεν συμπεριλαμβάνει, για τις κατηγορίες των εργαζομένων που δεν καλύπτονται από συλλογική σύμβαση, υψηλότερο επίπεδο προστασίας από απόλυση σε σχέση με την υπάρχουσα προστασία

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο διά συμβάσεως ώστε κατηγορίες εργαζομένων να καλύπτονται από την επίμαχη συλλογική σύμβαση, παρά το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι που υπάγονται στις κατηγορίες αυτές δεν είναι μέλη της συνδικαλιστικής οργανώσεως που έχει υπογράψει την εν λόγω σύμβαση και ότι ο τομέας δραστηριοτήτων τους δεν εκπροσωπείται από την εν λόγω συνδικαλιστική οργάνωση, υπό τον όρον ότι η συλλογική σύμβαση είναι ικανή να εξασφαλίσει αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που η οδηγία αναγνωρίζει στους εργαζομένους οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.
- 2) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2002/14 έχει την έννοια ότι δεν απαιτεί όπως στους εκπροσώπους των εργαζομένων παρέχεται υψηλότερου επιπέδου προστασία από απόλυση. Πάντως, κάθε μέτρο λαμβανόμενο για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας, είτε προβλέπεται από νόμο είτε από συλλογική σύμβαση, πρέπει να ανταποκρίνεται στο προβλεπόμενο από το εν λόγω άρθρο 7 ελάχιστο επίπεδο προστασίας.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-523/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/71/ΕΟΚ — Ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2010/C 80/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και M.-A. Rabanal Suárez)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/71/EK του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (ΕΕ L 289, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/71/EK του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

⁽¹⁾ ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fokus Invest AG κατά Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Υπόθεση C-541/08) ⁽¹⁾

(Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Άρθρο 25 του παραρτήματος I της Συμφωνίας — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρία συσταθείσα κατά το δίκαιο κράτους μέλους, τα μερίδια της οποίας κατέχει εταιρία ελβετικού δικαίου — Κτήση εκ μέρους της εν λόγω εταιρίας ακινήτου εντός του κράτους μέλους αυτού)

(2010/C 80/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fokus Invest AG

κατά

Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 57, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 25 του παραρτήματος I της Συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999 (ΕΕ L 114, σ. 6) — Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στην περίπτωση των νομικών προσώπων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ένα σύστημα προηγούμενης χορήγησης άδειας για την απόκτηση ακινήτου από αλλοδαπό — Απόκτηση ακινήτου από ημεδαπή εταιρία που ελέγχεται σε ποσοστό 100 % από ελβετικές εταιρίες

Διατακτικό

1) Το άρθρο 25 του παραρτήματος I της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, έχει την έννοια ότι η ίση μεταχείριση με τους ημεδαπούς η οποία επιβάλλεται στον τομέα της κτήσεως ακινήτων ισχύει μόνο για τα φυσικά πρόσωπα.

2) Το άρθρο 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι οι διατάξεις του νόμου του Land Wien περί κτήσεως ακινήτων από αλλοδαπούς (Wiener Ausländergründerwerbgesetz), της 3ης Μαρτίου 1998, οι οποίες, σε περίπτωση κτήσεως ακινήτων ευρισκομένων στο ομόσπονδο κράτος της Βιέννης, επιβάλλουν στους αλλοδαπούς, υπό την έννοια του νόμου αυτού, την υποχρέωση να έχουν άδεια για την κτήση αυτή ή να προσκομίζουν βεβαίωση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο εν λόγω νόμος για να τύχουν απαλλαγής από την ως άνω υποχρέωση, αποτελούν επιτρεπτό περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων έναντι της Ελβετικής Συνομοσπονδίας ως τρίτης χώρας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hava Genc κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-14/09) ⁽¹⁾

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «εργαζόμενος» — Άσκηση ολιγόωρης μισθωτής δραστηριότητας — Προϋπόθεση της απώλειας των κεκτημένων δικαιωμάτων)

(2010/C 80/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hava Genc

κατά

Land Berlin

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Berlin — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος υποδοχής Τούρκου υπηκόου, του οποίου η είσοδος στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους δικαιολογήθηκε με λόγο που εν τω μεταξύ έπαυσε να υπάρχει και ο οποίος ασκεί απλώς επουσιώδη επαγγελματική δραστηριότητα, χαρακτηριζόμενη από εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας 5,5 ωρών — Απαιτούμενα ελάχιστα χαρακτηριστικά σχέσεως εργασίας για να μπορεί να θεωρηθεί «κανονική απασχόληση» κατά την έννοια της αποφάσεως 1/80

Διατακτικό

- 1) Πρόσωπο που βρίσκεται σε κατάσταση όμοια με αυτήν της προσφεύγουσας της κύριας δίκης είναι εργαζόμενος υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, που εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως το οποίο συστάθηκε με τη Συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, μόνον αν η οικεία μισθωτή δραστηριότητα έχει πραγματικό και ουσιαστικό χαρακτήρα. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στις αναγκαίες εξακριβώσεις επί των πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να εκτιμήσει αν συντρέχει η προϋπόθεση αυτή στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.
- 2) Τούρκος εργαζόμενος, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, μπορεί να επικαλείται το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας που αντλεί από τη Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, ακόμη και αν ο σκοπός για τον οποίον εισήλθε στο κράτος μέλος υποδοχής δεν υφίσταται πλέον. Εφόσον αυτός ο εργαζόμενος πληροί τις προϋποθέσεις που διατυπώνονται στο εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 1, το δικαίωμά του διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής δεν μπορεί να εξαρτηθεί από πρόσθετες προϋποθέσεις σχετικά με την ύπαρξη συμφερόντων δυναμένων να δικαιολογήσουν τη διαμονή ή σχετικά με τη φύση της απασχολήσεως.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-18/09) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4055/86 — Άρθρο 1 — Θαλάσσιες μεταφορές — Λιμένες γενικού ενδιαφέροντος — Λιμενικά τέλη — Μειώσεις και απαλλαγές]

(2010/C 80/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Simonsson και L. Lozano Palacios)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου

1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378, σ. 1) — Λιμένες γενικού ενδιαφέροντος — Μειώσεις και απαλλαγές λιμενικών τελών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, διατηρώντας σε ισχύ τα άρθρα 24, παράγραφος 5, και 27, παράγραφοι 1, 2 και 4, του νόμου 48/2003, της 26ης Νοεμβρίου 2003, για το οικονομικό καθεστώς και την παροχή υπηρεσιών των λιμένων γενικού ενδιαφέροντος, τα οποία προβλέπουν σύστημα μειώσεων και απαλλαγών όσον αφορά τα λιμενικά τέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Graphie Procédé κατά Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Υπόθεση C-88/09) (¹)

(Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δραστηριότητα αναπαραγωγής εγγράφων — Έννοια των όρων «παράδοση αγαθών» και «παροχή υπηρεσιών» — Κριτήρια διακρίσεως)

(2010/C 80/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Graphie Procédé

κατά

Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Αναπαραγωγή εγγράφων — Εφαρμοστέα κριτήρια για να καθοριστεί αν αποτελεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια της έκτης οδηγίας

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι η δραστηριότητα αναπαραγωγής εγγράφων αντιστοιχεί στα χαρακτηριστικά της παραδόσεως αγαθών, στον βαθμό που περιορίζεται στην απλή αναπαραγωγή εγγράφων επί ενός υποθέματος, δεδομένου ότι η εξουσία διαθέσεως του υποθέματος αυτού μεταβιβάζεται από τον ασκούντα τη δραστηριότητα αναπαραγωγής εγγράφων στον πελάτη που παρήγγειλε τα αντίγραφα του πρωτότυπου. Η δραστηριότητα αυτή πρέπει πάντως να χαρακτηρίζεται ως «παροχή υπηρεσιών» υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388 όταν συνοδεύεται από συμπληρωματικές παροχές υπηρεσιών οι οποίες ενδέχεται, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχουν για τον αποδέκτη τους, του χρόνου που χρειάζεται για την εκτέλεσή τους, της απαιτούμενης επεξεργασίας των πρωτότυπων εγγράφων και του συνολικού κόστους που αντιπροσωπεύουν, να έχουν πρωτεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με την πράξη της παραδόσεως αγαθών, οπότε αποτελούν αυτοτελή σκοπό για τον αποδέκτη τους.

(¹) ΕΕ C 113 της 16.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-185/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2010/C 80/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Balta και U. Jonsson)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και A Engman)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση την οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-186/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/113/ΕΚ — Ισότητα ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη όσον αφορά το Γιβραλτάρ)

(2010/C 80/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek και P. Van den Wyngaert)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: H. Walker)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/113/EK του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών (EE L 373, σ. 37)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/113/EK του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-259/09) (¹)

(Διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη ή κοινοποίησεως των εθνικών μέτρων μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2010/C 80/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαργέλης και Ρ. Van den Wyngaert)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: S. Ossowski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/EK (EE L 102, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/EK, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 220 της 12.9.2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2009 η Thomson Sales Europe κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 29 Σεπτεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-225/07 και T/364-07, Thomson Sales Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Thomson Sales Europe (εκπρόσωποι: F. Goguel και F. Foucault, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 29 Σεπτεμβρίου 2009·

— να ακυρώσει την απόφαση REM 03/05 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2007·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η ανααιρεσίουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τρεις λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η αναρροσειουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη τους περί αρμοδιότητας κανόνες που ορίζει το άρθρο 225 ΕΚ, καθόσον εξέδωσε απόφαση επί της ουσίας του αιτήματος για ακύρωση του από 20 Ιουλίου 2007 εγγράφου της Επιτροπής, με το οποίο επιβεβαιώθηκε η άρνηση να χορηγηθεί το πλεονέκτημα μη εισπράξεως εκ των υστέρων εισαγωγικών δασμών για την εισαγωγή έγχρωμων τηλεοπτικών δεκτών κατασκευασμένων στην Ταϊλάνδη, μολονότι σε προηγούμενη σκέψη έκρινε ότι το προαναφερθέν αίτημα είναι απαράδεκτο για τον λόγο ότι το εν λόγω έγγραφο δεν είναι ικανό να παράγει έννομες συνέπειες.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναρροσειουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της και προέβη σε πρόδηλος εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών καθόσον, αφενός μεν, απέρριψε το αίτημα αυτής για κοινοποίηση στους διαδίκους του συνόλου των αποδεικτικών μέσων, αφετέρου δε, έκρινε ότι η Thomson επέδειξε πρόδηλη αμέλεια κατά το μέτρο που όφειλε, ως επιχείρηση με πείρα, να ζητήσει από την Επιτροπή ακριβείς πληροφορίες περί του εάν δύναται, και μετά την έναρξη προμήθειας λυχνιών κορεατικής και μαλαϊκής προελεύσεως, να δηλώνει τους κατασκευαζόμενους στην Ταϊλάνδη έγχρωμους τηλεοπτικούς δέκτες ως ταϊλανδέζικης προελεύσεως.

Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος περιλαμβάνει δυο σκέλη, η Thomson προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾ σχετικά με τη δυνατότητα εν όλω ή εν μέρει επιστροφής καταβληθέντων εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών ή διαγραφής μέρους της τελωνειακής οφειλής. Η αναρροσειουσα προβάλλει, αφενός, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απέρριψε την προσφυγή της κατόπιν εξετάσεως μόνον της ελλείψεως δόλου ή αμέλειας, χωρίς δηλαδή προηγούμενος να ελέγξει εάν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις.

Αφετέρου, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι οι οριζόμενες από το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα προϋποθέσεις διαγραφής δεν πληρούνταν, προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Κατά την αναρροσειουσα, στην περίπτωση της πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, εφόσον συντρέχαν περιστάσεις χαρακτηριζόμενες ως ειδικές για τον λόγο ότι η Επιτροπή αναθεώρησε τον τρόπο ερμηνείας των σχετικών διατάξεων χωρίς να ενημερώσει προσηκόντως τις επιχειρήσεις.

Η Thomson προβάλλει επιπροσθέτως ότι ήταν πεπεισμένη για τη νομιμότητα των ενεργειών της, καθόσον είχε τη βεβαιότητα ότι σε όλη της παραγωγή θα εφαρμοζόταν ένας μόνον δασμός αντιντάμπινγκ ο οποίος είχε ουσιαστικώς καθοριστεί από κοινού με την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Wuppertal (Γερμανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2009 — Dieter May κατά ΑΟΚ Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Υπόθεση C-519/09)

(2010/C 80/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Wuppertal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Dieter May

Καθού: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse.

Προδικαστικό ερώτημα

Περιλαμβάνει η έννοια του εργαζομένου του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ (= άρθρο 7 της οδηγίας 93/104/ΕΚ) [...] ⁽¹⁾ και τον υπάλληλο με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου σε οργανισμό δημοσίου δικαίου του οποίου ο εκδοθείς βάσει ομοσπονδιακής νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως (του άρθρου 351 του RVO) αυτοτελής εσωτερικός κανονισμός παραπέμπει, σε σχέση με τις αξιώσεις που αφορούν τον χρόνο αδειας που έχουν οι εν λόγω υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου, στις διατάξεις που ισχύουν για τους δημοσίους υπαλλήλους (εν προκειμένω στο άρθρο 101 του Landesbeamtengesetz NW [νόμου για τους δημοσίους υπαλλήλους του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας] σε συνδυασμό με την κανονιστική απόφαση για τις άδειες των δημοσίων υπαλλήλων και των δικαστών του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας Βεστφαλίας);

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2009 — Deutsche Telekom AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-543/09)

(2010/C 80/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Telekom AG

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσες: Go Yellow GmbH, Telix AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 25, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) ⁽¹⁾ την έννοια ότι επιτρέπεται στα κράτη μέλη να υποχρεώνουν σε συνδρομητές, να δίδουν στοιχεία συνδρομητών στους οποίους δεν έχει χορηγήσει η συγκεκριμένη επιχείρηση αριθμούς τηλεφώνου, με σκοπό την παροχή προσιτών στο κοινό υπηρεσιών συνισταμένων σε πληροφορίες καταλόγου και καταλόγων συνδρομητών, εφόσον η επιχείρηση κατέχει τα στοιχεία αυτά;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 12 της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) ⁽²⁾ την έννοια ότι η επιβολή της προπεριγραφείσας υποχρέωσης από τον εθνικό νομοθέτη εξαρτάται από το κατά πόσον ο έτερος προσφέρων τηλεφωνικές υπηρεσίες ή οι συνδρομητές του εγκρίνουν την περαιτέρω διάθεση των στοιχείων ή, εν πάση περιπτώσει, δεν εναντιώνονται σε αυτήν;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ L 201, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen Sad (Βουλγαρία) στις 23 Δεκεμβρίου 2009 — Aurubis Bulgaria AD κατά Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

(Υπόθεση C-546/09)

(2010/C 80/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen Sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Aurubis Bulgaria AD

Αναρρεσίβλητος: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 232, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾, να ερμηνεύεται από τα εθνικά δικαστήρια υπό την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εισπράττουν τόκους υπερημερίας επί του ποσού των πρόσθετων τελωνειακών οφειλών μόνο για το χρονικό διάστημα που ακολουθεί τη βεβαίωση των δασμών, τη γνωστοποίησή τους στον οφειλέτη και τη λήξη της προθεσμίας που έχουν τάξει οι αρχές αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 222, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, για την εξόφληση των πρόσθετων τελωνειακών οφειλών;

2) Έχει το άρθρο 214, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, παρά τη μη ύπαρξη ανάλογων διατάξεων στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 ⁽²⁾, την έννοια ότι οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να εισπράττουν αντισταθμιστικούς τόκους για το διάστημα μεταξύ του χρονικού σημείου της αρχικής τελωνειακής διασαφήσης και του χρονικού σημείου της εκ των υστέρων βεβαίωσης των δασμών;

3) Έχουν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92, την έννοια ότι το κοινοτικό δίκαιο, όταν στην εθνική νομοθεσία δεν απαντούν διατάξεις που να προβλέπουν ρητά, σε περίπτωση εκ των υστέρων βεβαίωσης των δασμών, την αύξηση του δασμού ή κάποια άλλη κύρωση που να ισοδυναμεί με τον τόκο υπερημερίας που θα εισπραττόταν για το διάστημα μεταξύ του χρονικού σημείου της γένεσης της τελωνειακής οφειλής και του χρονικού σημείου της εκ των υστέρων βεβαίωσης των δασμών, δεν επιτρέπει στα εθνικά δικαστήρια να προβούν στην αύξηση αυτή ή στην επιβολή τέτοιας κύρωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 253, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2009 η Bank Melli Iran κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14/10/2009 στην υπόθεση T-390/08, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bank Melli Iran (εκπρόσωπος: L. Defalque, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2009, στην υπόθεση T-390/08, Bank Melli κατά Συμβουλίου, η οποία κοινοποιήθηκε στην ανααιρεσείουσα στις 15 Οκτωβρίου 2009·
- να δεχθεί τα προβληθέντα ενώπιον του Πρωτοδικείου αιτήματα της ανααιρεσείουσας·
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις κύριους και τρεις επικουρικούς λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν έκρινε την υποχρέωση ατομικής γνωστοποιήσεως που απορρέει από το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007 ⁽¹⁾ ως ουσιώδη τύπο, του οποίου η παράλειψη συνεπάγεται την ακύρωση της πράξεως. Συγκεκριμένα, η κοινοποίηση της απόφασης περί δεσμεύσεως κεφαλαίων στο υποκατάστημα της ανααιρεσείουσας στο Παρίσι από τη γαλλική Επιτροπή Τραπεζών, και όχι από το Συμβούλιο, δεν πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού περί γνωστοποιήσεως και συνιστά παράβαση κοινοτικού κανόνα δημοσίας τάξεως.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα εκτιμά ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία των νομικών βάσεων του κανονισμού 423/2007. Δεχόμενο ότι ο εν λόγω κανονισμός καθώς και η προσβαλλόμενη απόφαση λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία βάσει των άρθρων 60 και 301 ΕΚ, το Πρωτοδικείο παρέβη ουσιώδη τύπο της Συνθήκης. Καθόσον ο κανονισμός αυτός και η ανωτέρω απόφαση αφορούν οντότητες που συμμετέχουν, συνδέονται ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση πυρηνικών όπλων, τα κείμενα αυτά δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 60 και 301 ΕΚ, αλλά πρέπει να στηρίζονται στο άρθρο 308 ΕΚ, το οποίο απαιτεί ομοφωνία.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, η Bank Melli Iran ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας των δικαιωμάτων άμυνας και της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, διότι αποφάνθηκε ότι ήταν επαρκώς ενημερωμένο για να ασκήσει δικαστικό έλεγχο χωρίς να έχει λάβει από το Συμβούλιο, είτε πριν είτε μετά την άσκηση της προσφυγής, οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επικουρικός, η ανααιρεσείουσα προσάπτει, πρώτον, στο Πρωτοδικείο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, διότι αποφάνθηκε ότι το Συμβούλιο διαθέτει, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, αυτοτελή εξουσία εκτιμήσεως, ενώ είχε δεσμία αρμοδιότητα συνδεόμενη με τη λήψη περιοριστικών μέτρων από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει, δεύτερον, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως περί το δίκαιο ως προς το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, διότι αποφάνθηκε ότι η σπουδαιότητα των σκοπών που επιδιώκονται με την επίμαχη ρύθμιση για διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας δικαιολογεί τον περιορισμό θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας.

Τέλος, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, διότι συμπεριέλαβε την ανααιρεσείουσα στον κατάλογο των οντοτήτων των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία έπρεπε να δεσμευθούν ενώ η ανααιρεσείουσα δεν συνέβαλε στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν και δεν συνδέεται με οντότητες που συνέβαλαν στο πρόγραμμα αυτό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 103, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλίας

(Υπόθεση C-549/09)

(2010/C 80/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier και K. Walkerová)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκτελέσει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2004, σχετικά με ορισμένα μέτρα ενισχύσεων που η Γαλλία έδωσε σε εφαρμογή υπέρ των υδατοκαλλιεργητών και των αλιέων (¹), και να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ενισχύσεις που, με τα άρθρα 2 και 3 της εν λόγω αποφάσεως, κρίθηκαν παράνομες και μη συμβατές με την κοινή αγορά, και παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε προς εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις από υπέχει από το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΕ, και από τα άρθρα 4 και 5 της προαναφερθείσας αποφάσεως,

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στην καθής ότι δεν έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να ανακτήσει αμελλητί από τους δικαιούχους τις ενισχύσεις που κρίθηκαν παράνομες και μη συμβατές με την κοινή αγορά και, σε κάθε περίπτωση, ότι δεν έχει γνωστοποιήσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή.

Συγκεκριμένα, η Γαλλία όφειλε να ενημερώσει την Επιτροπή το αργότερο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει προς εκτέλεση της αποφάσεως αυτής. Πλην όμως, αν και παρήλθαν άνω των πέντε ετών από την κοινοποίηση της αποφάσεως αυτής στις γαλλικές αρχές, ουδεμία ενίσχυση επιστράφηκε.

Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, ακόμη, ότι, κατά πάγια νομολογία, ο μόνος αμυντικός ισχυρισμός που ένα κράτος μέλος μπορεί να προ-

βάλει κατά προσφυγής λόγω παραβάσεως, την οποία έχει ασκήσει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΕ, είναι η απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως. Ωστόσο, οι γαλλικές αρχές ουδέποτε επικαλέστηκαν αδυναμία εκτελέσεως της αποφάσεως λόγω εξαιρετικών και απρόβλεπτων δυσχερειών. Προέβαλαν μόνον ότι σκοπεύουν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα εκτελέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως στο πλαίσιο άλλης υποθέσεως σχετικής με ανάκτηση μη συμβατών με την κοινή αγορά ενισχύσεων.

(¹) Απόφαση 2005/239, της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2004, σχετικά με ορισμένα μέτρα ενισχύσεων που η Γαλλία έδωσε σε εφαρμογή υπέρ των υδατοκαλλιεργητών και των αλιέων (ΕΕ 2005 L 74, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2009 η Ferrero SpA κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2009 στην υπόθεση T-140/08, Ferrero SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

(Υπόθεση C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ferrero SpA (εκπρόσωπος: F. Jacobacci, avvocato, C. Gielen και H. M. H. Spreyart, advocaten)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση·

— να δεχθεί την προσφυγή της Ferrero με σκοπό την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου προς επανεξέταση· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ferrero, τα οποία αφορούν την πρωτόδικη και την ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

- το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν Γενικό Δικαστήριο) (στο εξής: Πρωτοδικείο) παραβίασε το σύστημα του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾ προβαίνοντας σε ενιαία ουσιαστική ανάλυση της ομοιότητας με συνέπειες στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, μολονότι οι δύο αυτές διατάξεις απαιτούν την εφαρμογή πλειόνων εντελώς διαφορετικών κριτηρίων·
- το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι, για να καταλήξει στο ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, δεν έπρεπε να λάβει υπόψη του τη φήμη των προγενέστερων σημάτων·
- το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά που του είχαν υποβληθεί εφαρμόζοντας, για την εκτίμηση της ομοιότητας, εσφαλμένους αποδεικτικούς κανόνες, οι οποίοι ήταν αβάσιμοι και μη αιτιολογημένοι·
- το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι τα προγενέστερα σήματα που περιλαμβάνουν λεκτικά σήματα και το προσβαλλόμενο σήμα είναι εικονιστικό· και
- το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι υφίσταται οικογένεια σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 31 Δεκεμβρίου 2009 — Andreas Michael Seeger κατά Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Υπόθεση C-554/09)

(2010/C 80/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Andreas Michael Seeger

Καθής: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει ο όρος «υλικά» στο άρθρο 13, στοιχείο δ', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006 ⁽¹⁾, την έννοια ότι μπορεί να περιλαμβάνει και υλικά συσκευασίας, όπως άδειες φιάλες (κενές συσκευασίες), τα οποία μεταφέρονται από έμπορο κρασιών και ποτών, ο οποίος εκμεταλλεύεται εμπορικό κατάστημα, παραδίδει κατ' οίκον εμπορεύματα στους πελάτες του μια φορά την εβδομάδα και συλλέγει, στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητας, τις κενές συσκευασίες για να τις επιστρέψει στους χονδρεμπόρους προμηθευτές του;

⁽¹⁾ ΕΕ L 102, σ. 1.

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-6/10)

(2010/C 80/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και L. de Schietere de Lophem)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2006/46/EK έληξε στις 5 Σεπτεμβρίου 2008. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

(¹) EE L 224, σ. 1.

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-8/10)

(2010/C 80/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και L. de Schietere de Lophem)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/EOK του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/EOK του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/EOK του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/EOK του Συμβουλίου για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/46/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 5 Σεπτεμβρίου 2008. Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

(¹) EE L 224, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 8 Ιανουαρίου 2010 — Staatssecretaris van Financiën κατά Marishipping and Transport BV

(Υπόθεση C-11/10)

(2010/C 80/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναρρεσίβλητη: Marishipping and Transport BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως η απαλλαγή από τελωνειακούς δασμούς για φαρμακευτικές ουσίες, που προβλέπεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 (¹) του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, πρώτο μέρος, τίτλος II, τμήμα Γ, σημείο 1, σε συνδυασμό με τον κατάλογο φαρμακευτικών ουσιών που περιλαμβάνεται στο τρίτο μέρος (παράρτηματα), τμήμα II, παράρτημα 3, περιορίζεται στην κατονομαζόμενη (χημική) ουσία στην καθαρή της μορφή;
- 2) Αν στην αναγραφόμενη φαρμακευτική ουσία δύνανται να προστεθούν άλλες ουσίες, ποιοι περιορισμοί πρέπει να ισχύουν συναφώς;

(¹) Κανονισμός για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (EE L 256, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 8 Ιανουαρίου 2010 — LECSON Elektromobile GmbH κατά Hauptzollamt Dortmund

(Υπόθεση C-12/10)

(2010/C 80/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: LECSON Elektromobile GmbH

Καθού: Hauptzollamt Dortmund

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν τα ηλεκτροκίνητα οχήματα, που περιγράφονται λεπτομερέστερα στη διάταξη, στην κλάση 8713 ή στην κλάση 8703 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1810/2004 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 327, σ. 1);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 11 Ιανουαρίου 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-13/10)

(2010/C 80/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Καθού-εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτάσσεται το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ), στη ρύθμιση, όπως αυτή περιέχεται στα άρθρα 1 και 1bis του βασιλικού διατάγματος της 20ής Ιουλίου 1970, με την οποία ο μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ για εργασίες σε ακίνητα δύναται να εφαρμοστεί μόνον εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών είναι καταχωρισμένος στο Βέλγιο ως εργολήπτης σύμφωνα με τα άρθρα 400 και 401 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος 1992;
- 2) Αντιτάσσεται το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ), στη ρύθμιση, όπως αυτή περιέχεται στα άρθρα 400 και 401 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος 1992 και στο βασιλικό διάταγμα της 26ης Δεκεμβρίου 1998, μολονότι η καταχώριση ενός προσώπου στο Βέλγιο ως εργολήπτη αφορά εξ ολοκλήρου και με πανομοιότυπο τρόπο Βέλγους παρόχους υπηρεσιών και παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 12 Ιανουαρίου 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-18/10)

(2010/C 80/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Εναγόμενη: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ το άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερη και τρίτη περίοδος, της εκδοθείσας σε εκτέλεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, σημείο 1, του *Ausgleichsleistungsgesetz* [νόμου περί αντισταθμιστικών παροχών από το κράτος για τις δημεύσεις περιουσιών από τις σοβιετικές δυνάμεις κατοχής] υπουργικής απόφασης περί κτήσεως γεωργικών και δασικών εκτάσεων, ως αυτή είχε μέχρι τις 11.7.2009;

Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-19/10)

(2010/C 80/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και S. Morton)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία εθνικά μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών⁽¹⁾, μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 16 του ίδιου αυτού κανονισμού και μη θεσπίζοντας τα αναγκαία εθνικά μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τους προαναφερθέντες κανονισμούς,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο κανονισμός 273/2004 άρχισε να ισχύει στις 18 Αυγούστου 2005, ο κανονισμός 111/2005 άρχισε να ισχύει στις 15 Φεβρουαρίου 2005 και άρχισε να εφαρμόζεται στις 18 Αυγούστου 2005. Η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν της έχουν κοινοποιηθεί οι διατάξεις που η Ιταλία ήταν υποχρεωμένη να θεσπίσει κατά το άρθρο 12 του κανονισμού 273/2004 και κατά το άρθρο 31 του κανονισμού 111/2005 και ότι δεν έχει λάβει καμία πληροφορία εκ μέρους της Ιταλικής Δημοκρατίας από την οποία να μπορεί να συναχθεί ότι τα αναγκαία μέτρα έχουν όντως

θεσπιστεί, φρονεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν τα έχει θεσπίσει και ότι επομένως έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 273/2004 και από τον κανονισμό 111/2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 47, σ.1.

⁽²⁾ ΕΕ 2005, L 22, σ.1.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιανουαρίου 2010 η REWE-Zentral AG κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (έκτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-150/08, REWE-Zentral AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), παρεμβαινούσα: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Υπόθεση C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: REWE-Zentral AG (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Bogvár, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Νοεμβρίου 2009,
- 2) να καταδικάσει το καθού και αναρρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης έχει υποβληθεί κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της αναρρεσείουσας που είχε ως αίτημα την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 15ης Φεβρουαρίου 2008, με την οποία είχε απορριφθεί η αίτησή της να καταχωριστεί το λεκτικό σήμα CLINA. Το Πρωτοδικείο επικύρωσε με την απόφασή του την απόφαση του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με την οποία υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης με το προγενέστερο κοινοτικό σήμα CLINAIR.

Ως λόγος αναιρέσης προβάλλεται η παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: κανονισμός).

Κατά την αναιρεσίουσα, το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης, κακώς δεν προέβη σε εκτενή και συνολική στάθμιση όλων των κρίσιμων παραγόντων. Το Πρωτοδικείο, δεχόμενο κακώς ότι μεταξύ των επίμαχων σημείων υπάρχει φωνητική και οπτική ομοιότητα σε μεγάλο βαθμό, έκρινε επίσης ότι η ομοιότητα αυτή δεν εξουδετερώνεται από την υπάρχουσα εννοιολογική διαφορά, πράγμα που επίσης αποτελεί νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο δεν αξιολόγησε άλλωστε ορθά, από νομική άποψη, τον πολύ περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος. Επομένως, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού και παραβίασε έτσι το κοινοτικό δίκαιο.

Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη του, κατά την αναιρεσίουσα πάντα, ούτε το ότι τα συγκρινόμενα σημεία CLINAIR και CLINA εμφανίζουν βασικές φωνητικές και οπτικές διαφορές, οι οποίες πρέπει να ληφθούν υπόψη από νομική άποψη, ούτε ότι το προγενέστερο σήμα CLINAIR έχει ιδιαίτερο εννοιολογικό περιεχόμενο, το οποίο επίσης πρέπει να ληφθεί υπόψη από νομική άποψη και είναι τελείως ξένο προς το μεταγενέστερο σήμα. Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επίσης καθόλου υπόψη ότι το στοιχείο «CLIN» έχει σαφέστατα πολύ περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα και συνεπώς μπορεί να συμβάλει, από νομική άποψη, σε πολύ μικρό βαθμό στη διαμόρφωση της συνολικής εντύπωσης που δημιουργεί το σήμα CLINAIR. Για τον λόγο αυτό άλλωστε, το γεγονός ότι τα δύο σήματα συμπίπτουν ως προς αυτό μόνο το στοιχείο δεν αρκεί, από νομική άποψη, για την ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, δεδομένου μάλιστα ότι οι υπάρχουσες φωνητικές, οπτικές και εννοιολογικές διαφορές δεν είναι ασήμαντες.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2009 ο Mehmet Salih Bayramoglu κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-110/09, Bayramoglu κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Mehmet Salih Bayramoglu (εκπρόσωπος: A. Riza QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ανααιρεσείουτος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2004/511/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου επειδή στηρίζεται σε παράνομη παράλειψη να παρασχεθεί η δυνατότητα στον τουρκοκυπριακό λαό να λάβει μέρος στις ευρωπαϊκές εκλογές, κατά παράβαση του άρθρου 189 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5 και 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·
- να αναγνωρίσει ότι οι έξι ευρωβουλευτές που γνωστοποίησε επισήμως η Κυπριακή Δημοκρατία μετά τις 6 Ιουνίου 2009 και που επελέγησαν βάσει της ισχύουσας εκλογικής ρυθμίσεως δεν αντιπροσωπεύουν τους τουρκοκυπρίους, όπως επιβάλλει ο νόμος.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο, νυν Γενικό Δικαστήριο, κακώς έκρινε ότι η προσφυγή του κατατέθηκε εκπρόθεσμα. Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού υποστηρίζει ότι η νομολογία στην οποία στηρίχθηκε το Πρωτοδικείο δεν δικαιολογεί την παράλειψη του Συμβουλίου να εξασφαλίσει το θεμελιώδες δικαίωμα ενός ολόκληρου λαού για συμμετοχή στις εκλογές και δεν καλύπτει μια απόφαση έχουσα ως νομική βάση την παράλειψη του Συμβουλίου να λάβει μέτρα και να θεσπίσει ρύθμιση περί της διενέργειας εκλογών αντί να επιχειρεί να αναβάλει την άσκηση του δικαιώματος διενέργειας τέτοιων εκλογών.

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει επίσης ότι δεν αληθεύει ότι δεν είχε επικαλεστεί την ύπαρξη συγγνωστής πλάνης ή ανωτέρας βίας, κατά την υποβολή της προσφυγής του.

⁽¹⁾ Απόφαση 2004/511/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2004, σχετικά με την αντιπροσώπευση του κυπριακού λαού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε περίπτωση διευθέτησης του κυπριακού προβλήματος (ΕΕ L 211, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel (Λουξεμβούργο) στις 18 Ιανουαρίου 2010 — Heiko Koelzsch κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-29/10)

(2010/C 80/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Heiko Koelzsch

Εφρεσίβλητο: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει την έννοια ο κανόνας ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συμβάσεως της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές⁽¹⁾, ο οποίος ορίζει ότι η σύμβαση εργασίας διέπεται από το δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του σε εκτέλεση της συμβάσεως, ότι, στην περίπτωση που ο εργαζόμενος παρέχει την εργασία του σε πλείονες χώρες, αλλά επιστρέφει συστηματικά σε μία από αυτές, η χώρα αυτή πρέπει να θεωρείται ως η χώρα όπου ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του;

⁽¹⁾ Σύμβαση της Ρώμης του 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε για υπογραφή στη Ρώμη την 19η Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1998, C 27, σ. 34).

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-35/10)

(2010/C 80/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Marghélis και J. Sénéchal)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 25 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2006/21/ΕΚ έληξε στις 30 Απριλίου 2008. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, η καθής δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 102, σ. 15.

Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-36/10)

(2010/C 80/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Sirois και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για την ορθή μεταφορά του άρθρου 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το καθού δεν εφάρμοσε ορθώς τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 96/82/ΕΚ στην Περιφέρεια Πρωτευούσης — Βρυξελλών. Για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους, η διάταξη αυτή θεσπίζει κατ' ουσίαν την υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι η πολιτική τους περί της χρήσεως γης λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να διατηρηθούν, μακροπρόθεσμα, κατάλληλες αποστάσεις μεταξύ των μονάδων που καλύπτονται από την οδηγία και ζωνών όπως οι ζώνες κατοικίας, τα κτίρια και οι ζώνες δημόσιας χρήσης ή

οι χώροι αναψυχής, που προβλέπει το άρθρο 12 της οδηγίας αυτής. Από την ανάλυση του κειμένου των διατάξεων που διαβίβασαν οι αρχές των Βρυξελλών προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτές αφορούν μόνον τη διαδικασία εκδόσεως οικοδομικών αδειών ή αδειών οικοπεδοποιήσεως, η οποία είναι οπωσδήποτε μεταγενέστερη της διαμορφώσεως της πολιτικής περί της χρήσεως γης. Συνεπώς, τα περιφερειακά μέτρα είναι ελλιπή, καθόσον δεν αφορούν τη διαδικασία καθορισμού και εφαρμογής της πολιτικής αυτής στο σύνολό της.

(¹) ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

(²) Οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 345, σ. 97).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-38/10)

(2010/C 80/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyaί και G. Braga da Cruz)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις νομοθετικές διατάξεις των άρθρων 76.º-A, 76.º-B και 76.º-C του πορτογαλικού Código do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas (CIRC), κατά τις οποίες, σε περίπτωση μεταφοράς της έδρας και της πραγματικής διεύθυνσεως μιας πορτογαλικής επιχειρήσεως σε άλλο κράτος μέλος ή παύσεως της λειτουργίας στην Πορτογαλία ενός σταθερού καταστήματος ή μεταφοράς των εν Πορτογαλία στοιχείων του ενεργητικού της σε άλλο κράτος μέλος:

— η φορολογητέα ύλη του οικονομικού έτους κατά το οποίο επέρχεται το γεγονός αυτό περιλαμβάνει ολόκληρη τη μη πραγματοποιηθείσα υπεραξία τη σχετική με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, ενώ η μη πραγματοποιηθείσα υπεραξία που απορρέει από αποκλειστικά εγχώριες συναλλαγές δεν περιλαμβάνεται στη φορολογητέα ύλη,

— οι εταίροι μιας εταιρίας, η οποία μεταφέρει εκτός της πορτογαλικής επικρατείας την έδρα και την πραγματική της διεύθυνση, υπόκεινται σε φόρο, που υπολογίζεται επί της διαφοράς μεταξύ της αξίας των ρευστών περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας (υπολογιζομένης κατά τον χρόνο της μεταφοράς και με τιμές αγοράς) και της τιμής κτήσεως των αντιστοιχών εταιρικών μεριδίων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα παρατιθέμενα άρθρα του CIRC [Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων] μπορούν ν' αποτελέσουν εμπόδιο στην ελευθερία εγκαταστάσεως, η οποία καθιερώνεται στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ.

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα πορτογαλική νομοθεσία, η μη πραγματοποιηθείσα υπεραξία φορολογείται μόνον όταν μια εταιρία μεταφέρει την έδρα και την πραγματική της διεύθυνση εκτός της πορτογαλικής επικρατείας ή όταν μεταφέρει επί μέρους περιουσιακά της στοιχεία σε σταθερό κατάστημα κείμενο σε άλλο κράτος μέλος, ενώ παρόμοιες μεταφορές έδρας εντός της πορτογαλικής επικρατείας ή ενεργητικού από την έδρα προς υποκατάστημα εντός του ίδιου κράτους μέλους δεν συνεπάγονται αμέσως καμία φορολογική συνέπεια.

Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την εξουσία κράτους μέλους να φορολογεί την υπεραξία την οποία έχει συσσωρεύσει ένα πρόσωπο που, ως κάτοικος ημεδαπής, υπόκειται σε φορολόγηση επί του συνολικού του εισοδήματος. Θεωρεί όμως ότι η πορτογαλική νομοθεσία οφείλει να εφαρμόζει τον ίδιο κανόνα και ότι τα γενεσιουργά αίτια της φοροδοτικής υποχρεώσεως πρέπει να είναι τα ίδια — συγκεκριμένα, η πραγματοποίηση του ενεργητικού η οποιοσδήποτε παράγων προκαλεί αναπροσαρμογή της απόσβεσης —, είτε η έδρα, η πραγματική διεύθυνση ή περιουσιακά στοιχεία μεταφέρονται εκτός της πορτογαλικής επικρατείας είτε παραμένουν σ' αυτήν.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εταιρίες πρέπει να έχουν το δικαίωμα να μεταβιβάζουν την έδρα τους ή επί μέρους περιουσιακά τους στοιχεία σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να υπόκεινται σε υπέρμετρα περιπλοκές και δαπανηρές διαδικασίες. Κατά την άποψή της, η άμεση είσπραξη φόρων επί της μη πραγματοποιηθείσας υπεραξίας, κατά τη μεταφορά της έδρας και της πραγματικής διεύθυνσεως πορτογαλικής εταιρίας σε άλλο κράτος μέλος ή λόγω παύσεως λειτουργίας σταθερού καταστήματος εντός της πορτογαλικής επικρατείας ή μεταφοράς του εν Πορτογαλία ενεργητικού της σε άλλο κράτος μέλος, δεν δικαιολογείται αν τέτοια φορολόγηση δεν υφίσταται και σε ανάλογες εγχώριες καταστάσεις.

Η ανάγκη ειδικής προστασίας των δικαιωμάτων ορισμένων συμφερόντων, και ειδικότερα των πιστωτών, των μετόχων της μειοψηφίας και των φορολογικών αρχών πρέπει μεν να εξασφαλίζεται, σύμφωνα όμως προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

Συναφώς, η Πορτογαλική Δημοκρατία θα ηδύνατο, παραδείγματος χάριν, να προσδιορίζει την αξία της μη πραγματοποιηθείσας υπεραξίας επί της οποίας προτίθεται να διαφυλάξει τη φορολογική της αρμοδιότητα, χωρίς όμως ούτε να καθιστά τον φόρο άμεσα απαιτητό, ούτε να συναρτά την αναβολή της πληρωμής του προς άλλες προϋποθέσεις.

Ο — θεμιτός κατά τα άλλα — σκοπός της εξασφάλισης αποτελεσματικού φορολογικού ελέγχου και της καταπολεμής της φοροδιαφυγής θα μπορούσε επίσης να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικές μεθόδους, με τη χρήση των μηχανισμών που προβλέπει η οδηγία 77/799/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων, ή η οδηγία 2008/55/ΕΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η πορτογαλική νομοθεσία βγαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, που είναι η εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του φορολογικού συστήματος. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η πορτογαλική νομοθεσία πρέπει να ακολουθεί τον ίδιο κανόνα είτε η έδρα, η πραγματική διεύθυνση ή περιουσιακά στοιχεία μεταφέρονται εκτός της πορτογαλικής επικρατείας είτε παραμένουν σ' αυτήν: ο φόρος πρέπει να εισπράττεται μόνον αφού πραγματοποιηθεί η αύξηση αξίας του ενεργητικού.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 86.

(²) ΕΕ 2008, L 150, p. 28.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-41/10)

(2010/C 80/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και N. Yerrell)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μεταφέροντας στο εσωτερικό δικαίο εσφαλμένως και ελλιπώς τις οδηγίες 73/239/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 92/49/ΕΟΚ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, μεταξύ άλλων, από τα άρθρα 6, 8, 15, 16 και 17 της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, καθώς και από τα άρθρα 20, 21 και 22 της τρίτης οδηγίας 92/49/ΕΟΚ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα βελγικά ταμεία αλληλασφαλίσεως, δεδομένου ότι οι δραστηριότητές τους στον τομέα της συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας δεν αποτελούν τμήμα του εκ του νόμου συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως, δεν είναι σύμφωνα προς την πρώτη και την τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής. Συγκεκριμένα, τα ταμεία αλληλασφαλίσεως, στον βαθμό που τελούν σε ανταγωνισμό, στον τομέα της συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας, προς τις ασφαλιστικές εταιρίες, πρέπει να υπάγονται στο ίδιο νομικό καθεστώς με αυτές. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί συναφώς τον ισχυρισμό του καθού ότι οι υπηρεσίες συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας που προσφέρουν τα ταμεία αλληλασφαλίσεως εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο δ', της πρώτης οδηγίας και υποστηρίζει ότι η κάλυψη βάσει της συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας δεν μπορεί να εξομοιώνεται με τις «ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεως».

Η Επιτροπή τονίζει, πρώτον, ότι η διάταξη του άρθρου 6 της πρώτης οδηγίας προβλέπει ότι η ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης υπόκειται σε προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας, την οποία πρέπει να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής η επιχείρηση που εγκαθιστά την έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους. Τα βελγικά ταμεία αλληλασφαλίσεως όμως δεν έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη όσον αφορά τις δραστηριότητές τους συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο καθού την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο α', της πρώτης οδηγίας, στον βαθμό που τα ταμεία αλληλασφαλίσεως δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των νομικών μορφών που επιβάλλει ο νόμος για τις ασφαλιστικές εταιρίες στο Βέλγιο. Επιπλέον, επιτρέπεται στα ταμεία αλληλασφαλίσεως να ασκούν ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων που δεν έχουν άμεση σχέση με τις ασφαλιστικές δραστηριότητές τους, ενώ το άρθρο 8, παράγραφος 1, σημείο β', προβλέπει ότι η επιχείρηση πρέπει να περιορίζει τον σκοπό της στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν απ' ευθείας από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας. Η βελγική νομοθεσία είναι επίσης προβληματική από την άποψη του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο γ', στον βαθμό που αυτό προβλέπει ότι η επιχείρηση πρέπει να υποβάλλει ένα πρόγραμμα δραστηριότητας σύμφωνο προς το άρθρο 9 της οδηγίας. Κανένα όμως πρόγραμμα του είδους αυτού δεν έχει υποβληθεί από τα ταμεία αλληλασφαλίσεως όσον αφορά τις δραστηριότητές τους συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας. Τέλος, τα βελγικά ταμεία αλληλασφαλίσεως δεν έχουν την υποχρέωση να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως, αντίθετα προς τα όσα απαιτεί το άρθρο 8, παράγραφος 1, σημείο δ', της πρώτης οδηγίας.

Τρίτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, δυνάμει των άρθρων 13 επ. της πρώτης οδηγίας (ιδίως των άρθρων 16, 16α και 17) καθώς και των άρθρων 15 και 20 έως 22 της τρίτης οδηγίας, τα ταμεία αλληλοσφαλίσεως πρέπει να συνιστούν επαρκή τεχνικά αποθεματικά όσον αφορά τις δραστηριότητές τους συμπληρωματικής ασφαλίσεως υγείας καθώς και ένα επαρκές περιθώριο φερεγγυότητας όσον αφορά το σύνολο των δραστηριοτήτων τους. Στο Βέλγιο όμως, το περιθώριο φερεγγυότητας για τις συμπληρωματικές ασφαλίσεις θεσπίστηκε μόλις το 2002 και ο τρόπος υπολογισμού του περιθωρίου αυτού διαφέρει από αυτόν που προβλέπει η πρώτη οδηγία.

(¹) Πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001 σ. 157).

(²) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 28 Ιανουαρίου 2010, Viking Gas A/S κατά BP Gas A/S

(Υπόθεση C-46/10)

(2010/C 80/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Viking Gas A/S

Εφεσίβλητη: BP Gas A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, της πρώτης οδηγίας 89/104 (¹) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι στοιχειοθετείται ευθύνη της επιχείσεως Β λόγω παραποίησης σήματος, ως εκ του ότι αυτή προβαίνει στην πλήρωση προερχομένων από την επιχείρηση Α φιαλών αερίου με αέριο και στην πώληση αυτού του αερίου, όταν συντρέχουν οι ακόλουθες περιστάσεις;

1) Η Α πωλεί αέριο εντός, όπως αποκαλούνται, συνθετικών φιαλών ιδιαίτερου σχήματος, οι οποίες είναι καθεαυτές, δηλαδή ως σήμα συνιστάμενο στη συσκευασία, καταχωρισμένες ως δανικό σήμα και ως κοινοτικό σήμα. Η Α δεν είναι δικαιούχος αυτών των συνιστάμενων στη συσκευασία σημάτων, αλλά κατέχει άδεια αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως για τη χρήση τους στη Δανία και δικαιούται να κινείται δικαστικώς σε περίπτωση παραποίησης σήματος εντός της Δανίας.

2) Κατά την πρώτη απόκτηση μιας συνθετικής φιάλης με αέριο σε έναν από τους διανομείς της Α, ο καταναλωτής πληρώνει επίσης για τη φιάλη, η οποία περιέρχεται έτσι στην κυριότητα του.

3) Η Α προβαίνει στην εκ νέου πλήρωση της συνθετικής φιάλης, παρέχοντας στους καταναλωτές τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν σε έναν από τους διανομείς της Α, αντί πληρωμής για το αέριο, μια κενή συνθετική φιάλη με μια αντίστοιχη φιάλη, στην πλήρωση της οποίας προβαίνει η Α.

4) Η Β ασκεί τη δραστηριότητά της που συνίσταται στην πλήρωση φιαλών με αέριο, στις οποίες περιλαμβάνονται συνθετικές φιάλες που καλύπτονται από το κατά το ανωτέρω στο σημείο 1 συνιστάμενο στη συσκευασία σήμα, παρέχοντας στους καταναλωτές τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν σε έναν διανομέα, ο οποίος συνεργάζεται με τη Β, αντί πληρωμής για το αέριο, μια κενή συνθετική φιάλη με μια αντίστοιχη φιάλη, στην πλήρωση της οποίας προβαίνει η Β.

5) Σε συνάρτηση με την πλήρωση των εν λόγω συνθετικών φιαλών με αέριο της Β, η Β επιθέτει σ' αυτές αυτοκόλλητα, στα οποία υπάρχει η ένδειξη ότι η πλήρωση πραγματοποιείται από τη Β.

2) Αν μπορεί να υποτεθεί ότι στους καταναλωτές θα δημιουργηθεί γενικώς η εντύπωση ότι υφίσταται μια σύνδεση μεταξύ της Α και της Β, πρέπει τότε να θεωρηθεί ότι αυτό έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, θα είναι διαφορετικό το αποτέλεσμα, αν οι συνθετικές φιάλες, εκτός του ότι καλύπτονται από το εν λόγω συνιστάμενο στη συσκευασία σήμα, φέρουν (έχουν αποτυπωμένα) επί πλέον το εικονιστικό σήμα και/ή το λεκτικό σήμα της Α, που είναι καταχωρισμένα, τα οποία παραμένουν ορατά παρά τα αυτοκόλλητα της Β;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο τρίτο ερώτημα, θα μπορούσε να είναι διαφορετικό το αποτέλεσμα, αν ληφθεί ως βάση ότι ως προς άλλα είδη φιαλών, που δεν καλύπτονται από το εν λόγω συνιστάμενο στη συσκευασία σήμα, αλλά φέρουν το λεκτικό σήμα της Α και/ή το εικονιστικό σήμα της Α, η Α έχει αποδεχθεί επί πολλά έτη και εξακολουθεί να αποδέχεται το γεγονός ότι άλλες επιχειρήσεις προβαίνουν στην εκ νέου πλήρωση των φιαλών;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο τρίτο ερώτημα, θα μπορούσε να είναι διαφορετικό το αποτέλεσμα, όταν ο καταναλωτής απευθύνεται ο ίδιος άμεσα στη Β, όπου,

α) καταβάλλοντας την τιμή του αερίου, ανταλλάσσει μια κενή συνθετική φιάλη με αντίστοιχη φιάλη, στην πλήρωση της οποίας έχει προβεί η Β, ή,

β) καταβάλλοντας το αντίτιμο, λαμβάνει πλήρη με αέριο τη συνθετική φιάλη που έχει φέρει ο ίδιος;

(¹) ΕΕ L 40, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2010 η Δημοκρατία της Αυστρίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 18 Νοεμβρίου 1009 στην υπόθεση T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο 27.01.2010)

(Υπόθεση C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl, πληρεξούσιος, M. Núñez-Müller και J. Dammann, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-375/04 (Scheucher κ.λπ. κατά Επιτροπής)-

2) να αποφανθεί οριστικώς επί της υποθέσεως και να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, εν πάση περιπτώσει όμως να την απορρίψει ως αβάσιμη·

3) να καταδικάσει τους πρωτοδίκως προσφεύγοντες τόσο στα έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης όσο και στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας στην υπόθεση T-375/04.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα αναφέρει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 263, εδ. 4, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής δεν αφορά τις πρωτοδίκως προσφεύγουσες ούτε ατομικά ούτε άμεσα. Πράγματι, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει ως αποτέλεσμα αισθητή ζημία της θέσεώς τους στην αγορά· επιπλέον, το εκδοθέν από την Επιτροπή γενικό, τομεακό καθεστώς ενισχύσεων της αναιρεσείουσας δεν έχει ως αποτέλεσμα νοθεύσεις του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι η χορήγηση των ενισχύσεων εξαρτάται εκάστοτε, επιπλέον, από ατομική απόφαση των αρμοδίων υπηρεσιών. Τέλος, οι πρωτοδίκως προσφεύγουσες δεν έχουν το απαιτούμενο έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής δεν τις θίγει τις ίδιες.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ακόμη την άποψη ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε εσφαλμένως ως βάση ότι η Επιτροπή αντιμετώπισε κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης σοβαρές δυσκολίες και ήταν υποχρεωμένη για τον λόγο αυτόν να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας.

Επιπλέον, η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει επίσης τους κανόνες περί του βάρους αποδείξεως. Το Γενικό Δικαστήριο υποχρέωσε την Επιτροπή να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας παρ' όλον ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν προσκομίσει σχετικές αποδείξεις για τη δήθεν ζημία τους.

Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει επίσης το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, διότι η αιτιολογία της, αυτή καθαυτή, είναι αντιφατική.

Τέλος, η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει επίσης το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, διότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας προκειμένου να επαληθεύσει αποφασιστικής σημασίας περιστατικά.

**Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας**

(Υπόθεση C-49/10)

(2010/C 80/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και B. Rous Svetec)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι αρμόδιες αρχές μερμινούν, με άδειες που χορηγούνται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 ή, εφόσον αυτό ενδείκνυται, με επανεξέταση και, ενδεχομένως, με εκσυγχρονισμό των όρων αδειας, ώστε να λειτουργούν οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις, το αργότερο την 30ή Οκτωβρίου 2007, σύμφωνα με τις προδιαγραφές των άρθρων 3, 7, 9, 10 και 13, του άρθρου 14, στοιχεία α' και β', και του άρθρου 15, παράγραφος 2, με την επιφύλαξη άλλων ειδικών κοινοτικών διατάξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (οδηγία ΟΠΕΡ) ⁽¹⁾
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι πολλά εργοστάσια εξακολουθούν να λειτουργούν στη Σλοβενία χωρίς έγκυρη άδεια, γεγονός που στοιχειοθετεί παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/EK.

⁽¹⁾ EE L 24, σ. 8.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-2/09, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG (εκπρόσωποι: A. Rinne, Rechtsanwalt, S. Kon, Solicitor, C. Humpe, Solicitor, C. Vajda QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-2/099 και
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Weichert, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-2/09 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί του αιτήματος της Weichert για ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Οκτωβρίου 2008 (Υπόθεση COMP/39.188 — Μπανάνες), κατά το μέτρο που αφορά την Weichert, ή
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε η Weichert στο πλαίσιο της υποθέσεως T-2/09.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθώς έκρινε την προσφυγή της απαράδεκτη, με το σκεπτικό ότι παρέκκλιση από τους κοινοτικούς κανόνες περί δικονομικών προθεσμιών προβλέπεται μόνο σε περίπτωση τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας. Προβάλλεται ότι η ερμηνεία αυτή είναι αδικαιολόγητα στενή, καθώς δεν λαμβάνεται υπόψη η σημασία του δικαιώματος δικαστικής προστασίας σε ποινικές υποθέσεις, η αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου» και η αρχή της αναλογικότητας, καθώς και η υπέρτερη ανάγκη αποφυγής της αδικίας.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου
2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-340/07) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Πρόγραμμα «eContent» — Σύμβαση σχετικά με σχέδιο για την εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής αποτελεσματικότητας του προγράμματος και της ευρύτερης δυνατής συμμετοχής των ομάδων στόχων — Μη εκτέλεση της σύμβασης — Καταγγελία της σύμβασης)

(2010/C 80/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: E. Manhaeve επικουρούμενος από τους D. Philippe και M. Gouden, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει των άρθρων 235 ΕΚ, 238 ΕΚ και 288 ΕΚ, με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η ενάγουσα λόγω του ότι η εναγομένη παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της στο πλαίσιο της εκτέλεσης της σύμβασης EDC-53007 ΕΕΒΟ/27873 σχετικά με το σχέδιο τιτλοφορούμενο «e-Content Exposure and Business Opportunities»

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου
2010 — O2 (Germany) κατά ΓΕΕΑ (Homezone)

(Υπόθεση T-344/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος Homezone — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 80/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Fottner και M. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 1583/2006 4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου Homezone ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 1583/2006-4).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Φεβρουαρίου 2010 — Enercon κατά ΓΕΕΑ — Hasbro (ENERCON)

(Υπόθεση T-472/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος ENERCON — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα TRANSFORMERS ENERCON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 80/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Enercon GmbH (Aurich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Böhm και V. Henke, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 25ης Οκτωβρίου 2007 (υπόθεση R 959/2006-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Hasbro, Inc. και Enercon GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Enercon GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Deutsche BKK κατά ΓΕΕΑ (Deutsche BKK)

(Υπόθεση T-289/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος Deutsche BKK — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας και έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Μη απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 73 και άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 75 και άρθρο 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 80/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche BKK (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla και S. Risthaus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαΐου 2008 (υπόθεση R 318/2008-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος Deutsche BKK ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche BKK) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2010 — PromoCell bioscience alive κατά ΓΕΕΑ (SupplementPack)

(Υπόθεση T-113/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος SupplementPack — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 80/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Χαϊδελβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Mende, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 996/2008-4) σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου SupplementPack ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 129 της 6.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2010 — Πορτογαλία κατά Transnáutica και Επιτροπής

(Υπόθεση T-385/05 TO R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Τελωνειακή Ένωση — Τριτανακοπή — Απόφαση του Πρωτοδικείου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παράλειψη τηρήσεως του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο)

(2010/C 80/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Τριτανακόπτουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes και P. Rocha)

Λοιποί διάδικοι: Transnáutica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién και D. Ortigão Ramos, δικηγόροι)· και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και L. Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως, στο πλαίσιο διαδικασίας τριτανακοπής, της απόφασης του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, T-385/05, Transnáutica κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσας στη Συλλογή).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 5ης Φεβρουαρίου 2010 — De Post κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-514/09 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)

(2010/C 80/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: De Post NV van publiek recht (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Martens και B. Schutyser, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και N. Bambara, επικουρούμενοι από τον P. Wytinck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία ζητείται, κατ' ουσίαν, πρώτον, να διαταχθεί η αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης με την οποία η Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέθεσε το αντικείμενο της συμβάσεως που αφορούσε η πρόσκληση για την υποβολή προσφορών 10234 «Καθημερινή μεταφορά και διανομή της Επίσημης Εφημερίδας, βιβλίων, περιοδικών και άλλων εκδόσεων» στην *Entreprise des postes et télécommunications Luxembourg*, δεύτερον, να υποχρεωθεί η καθής να μην προχωρήσει στην υπογραφή της σύμβασης που αναφέρεται στην εν λόγω πρόσκληση για την υποβολή προσφορών και, τρίτον, σε περίπτωση που η εν λόγω σύμβαση έχει ήδη συναφθεί, να ανασταλεί η εκτέλεσή της μέχρις ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2009 — Cañas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-508/09)

(2010/C 80/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Αργεντινή) (εκπρόσωπος: F. Labouffie, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 12 Οκτωβρίου 2009 απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/39471, Guillermo Cañas κατά AMA, ATP και CIAS.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, αργεντινός επαγγελματίας παίκτης αντισφαίρισεως, ζητεί την ακύρωση της από 12 Οκτωβρίου 2009 αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε ελλείψει επαρκούς κοινοτικού συμφέροντος η καταγγελία του προσφεύγοντος κατά του Παγκόσμιου Οργανισμού Καταπολεμήσεως του Ντόπινγκ (AMA), της Ενώ-

σεως Επαγγελματικής Αντισφαίρισεως (ATP Tour Inc) και του Διεθνούς Συμβουλίου Διαιτησίας σε Θέματα Αθλητισμού (CIAS) περί δήθεν παραβάσεων του άρθρου 81 και/ή του άρθρου 82 ΕΚ λόγω συμφωνιών ενώσεως ή εναρμονισμένων πρακτικών και κατάχρησης δεσπόζουσας θέσεως από μέρους των εν λόγω αθλητικών οργανώσεων.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι περιλαμβανόμενοι στον διεθνή κώδικα κατά του ντόπινγκ κανόνες, οι οποίοι έχουν συνταχθεί, εφαρμοστεί και εγκριθεί από τον AMA, την ATP και το CIAS, εισάγουν διακρίσεις καθόσον καθιστούν δυνατή την επιβολή διαφορετικών κυρώσεων, αναλόγως της ταξινόμησης της ουσίας που ανιχνεύθηκε στα σωματικά τους υγρά, σε δυο αθλητές οι οποίοι βρέθηκαν θετικοί σε έλεγχο εξαιτίας της εξ αμελείας διαπράξεως του ίδιου παραπτώματος. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, δυνάμει των κανόνων κατά του ντόπινγκ, η εξ αμελείας λήψη ουσίας χαρακτηριζόμενης ως απαγορευμένης τιμωρείται με αναστολή ενός τουλάχιστον έτους ενώ η ελάχιστη κύρωση για την εξ αμελείας λήψη ουσίας χαρακτηριζόμενης ως ειδικής (νυν εξειδικευμένης) είναι η προειδοποίηση.

Κατά τον προσφεύγοντα, οι κανόνες κατά του ντόπινγκ υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο, καθόσον οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις περί κυρώσεων δεν επιτρέπουν να λαμβάνονται υπόψη οι, εν προκειμένω δυσμενείς, συνέπειες ουσίας που λήφθηκε κατά λάθος. Οι κανόνες κατά του ντόπινγκ όπως και η εφαρμογή τους είναι δυσανάλογοι σε σχέση με τη (σχετική) βαρύτητα του προσαπτόμενου παραπτώματος.

Ο AMA, η ATP και το CIAS, επιχειρήσεις υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου, συνήψαν συμφωνίες ενώσεως ή εφάρμοσαν εναρμονισμένες πρακτικές που περιορίζουν παρανόμως τον ανταγωνισμό μεταξύ των επαγγελματιών παικτών αντισφαίρισεως και θίγουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Οι επίμαχοι κανόνες κατά του ντόπινγκ εφαρμόζονται στους αθλητές όλων των αθλημάτων –σε κάθε περίπτωση των ολυμπιακών– και όχι μόνον στον προσφεύγοντα, ως εκ τούτου η απαγόρευση εφαρμογής τους παρουσιάζει σημαντικό κοινοτικό συμφέρον.

Επιπροσθέτως, ο AMA, η ATP και το CIAS προέβησαν, μεμονωμένα ή/και από κοινού, σε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, πρώτον, λόγω εισαγωγής πραγματικής ή εν δυνάμει διακρίσεως μεταξύ συναγωνιζόμενων επαγγελματιών αθλητών και, στη συνέχεια, επειδή οι κανόνες κατά του ντόπινγκ παρέχουν στην ΑΤΠ τη δυνατότητα να αρνηθεί για περίοδο ενός τουλάχιστον έτους τη σύναψη σύμβασης με παίκτη αντισφαίρισεως ο οποίος βρέθηκε θετικός σε έλεγχο εξαιτίας εξ αμελείας λήψεως απαγορευμένης ουσίας.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2009 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-509/09)

(2010/C 80/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso και A. Miranda Boavida)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- 1) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2009, που κοινοποιήθηκε στην Πορτογαλική Κυβέρνηση με την υπ' αριθ. 11656 επιστολή, και που αναιρεί την εξουσιοδότηση καταβολής των ποσών της οικονομικής της συμμετοχής, την οποία είχε προηγουμένως χορηγήσει για την αγορά δύο περιπολικών ανοικτής θαλάσσης (NPO) για τον έλεγχο της αλιείας, ύψους 11 025 000 EUR·
- 2) να υποχρεώσει την καθής να εκδώσει απόφαση δεχόμενη της αιτήσεις αποδόσεως τις οποίες έχει υποβάλει η Πορτογαλική Κυβέρνηση προς εκτέλεση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2002/978/EK, της 10ης Δεκεμβρίου 2002·
- 3) να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- α') Πλάνη περί τις νομικές προϋποθέσεις, διότι το Πορτογαλικό Δημόσιο συμμορφώθηκε πλήρως προς όλους τους κανόνες περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.
- β') Πλάνη περί τις πραγματικές προϋποθέσεις.
- γ') Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκθέτει ούτε καν ελάχιστη αιτιολογία προς στήριξή της. Εφόσον αμφισβητεί και αποκρούει ευθέως νομικά τεκμηριωμένες θέσεις ενός κράτους μέλους, βλάπτοντας έτσι βαρέως τα συμφέροντά του, μια τέτοια απόφαση θα έπρεπε, περισσότερο από κάθε άλλη, να εκθέτει στερεή και πειστική αιτιολογία, πράγμα που ουδόλως πράττει.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2009 — Niki Luftfarhrt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-511/09)

(2010/C 80/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Niki Luftfarhrt (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: H. Asenbauer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 28ης Αυγούστου 2009, «Κρατική ενίσχυση C 6/2009 (πρώην N 663/2008) — Αυστρία Αυστριακές αερογραμμές — Σχέδιο αναδιάρθρωσης» βάσει του άρθρου 264 § 1, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 231 § 1 ΕΚ)
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να της καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε, δυνάμει του άρθρου 87 § 2 του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως Κ (2009) 6686 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση στο πλαίσιο πώλησης από την Αυστρία στη Deutsche Lufthansa AG του μεριδίου συμμετοχής της πρώτης στον όμιλο Austrian Airlines (C 6/2009 [πρώην N 663/2008]). Στην απόφαση αυτή η Επιτροπή κρίνει ότι η ενίσχυση αναδιάρθρωσης που χορήγησε η Αυστριακή Δημοκρατία υπέρ της Austrian Airlines συμβιβάζεται, υπό ορισμένους όρους, με την κοινή αγορά, εφόσον εφαρμοσθεί πλήρως το κοινοποιηθέν στην Επιτροπή σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως η προσφεύγουσα, η οποία είναι ιδιωτικός αερομεταφορέας και έχει υποβάλει στην Επιτροπή καταγγελία σχετικά με την επίμαχη ενίσχυση αναδιάρθρωσης, ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 87 § 1 και 3, στοιχείο γ', ΕΚ, το άρθρο 88 § 2, ΕΚ, και τις Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 244, σ. 2). Στο πλαίσιο αυτό προβάλλεται ιδίως ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ότι

— αποδέκτης της επίμαχης ενίσχυσης δεν είναι η Austrian Airlines, αλλά η Lufthansa, η οποία όμως δεν αποτελεί προβληματική επιχείρηση και, επομένως, δεν πρόκειται περί επιλέξιμης επιχείρησης,

— ούτε η Austrian Airlines, ούτε Lufthansa παρείχε κατάλληλη ίδια συνεισφορά για την αναδιάρθρωση της Austrian Airlines,

— τα κοινοποιηθέντα μέτρα αναδιάρθρωσης δεν ανταποκρίνονται στις προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές και

— τα προταθέντα από την Αυστριακή Δημοκρατία αντισταθμιστικά μέτρα δεν επαρκούν προκειμένου να μετριασθούν κατά το δυνατόν περισσότερο οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης στους όρους των συναλλαγών.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επίμαχη ενίσχυση συνδέεται άρρηκτα με όρους, οι οποίοι αντιβαίνουν στους κανόνες του κοινοτικού δικαίου περί ελεύθερης εγκαταστάσεως και, επομένως, στο άρθρο 43 ΕΚ.

Περαιτέρω, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, καθότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε δέοντως την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι

— δεν έλαβε υπόψη ούτε ήλεγξε την κατάσταση στις σχετικές αγορές, ιδίως τη θέση της δικαιούχου της ενίσχυσης επιχείρησης και τη θέση των ανταγωνιστών στις αγορές αυτές, και

— δεν έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι η Austrian Airlines έλαβε στο παρελθόν πολλές αντιθέτες προς το κοινοτικό δίκαιο ενισχύσεις.

Τέλος, προβάλλεται ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2009 — Rusal Armenal κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-512/09)

(2010/C 80/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rusal Armenal ZAO (εκπρόσωπος: B. Evtimov, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, κατά το μέρος που την αφορά, τον κανονισμό (ΕΚ) 925/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβάλλεται στις εισαγωγές ορισμένου φύλλου αλουμινίου, καταγωγής Αρμενίας, Βραζιλίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί να ακυρωθεί, κατά το μέρος που την αφορά, ο κανονισμός (ΕΚ) 925/2009 του Συμβου-

λίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβάλλεται στις εισαγωγές ορισμένου φύλλου αλουμινίου, καταγωγής Αρμενίας, Βραζιλίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 262, σ. 1).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως, ο ένας εκ των οποίων στηρίζεται σε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του Βασικού Κανονισμού (!) και του άρθρου 2.1 και 2.2 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ του 1994 (στο εξής: Συμφωνία κατά του ντάμπινγκ) καθορίζοντας για την προσφεύγουσα την κανονική αξία βάσει στοιχείων από ανάλογη τρίτη χώρα, οπότε κατέληξαν σε σαφώς εσφαλμένα συμπεράσματα σχετικά με το ντάμπινγκ και τη σώρευση, τη βλάβη και την αιτιώδη συνάφεια όσον αφορά τις εισαγωγές από την Αρμενία. Κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο και η Επιτροπή έπρεπε να καθορίσουν για την προσφεύγουσα την κανονική αξία βάσει των δικών της αρμενικών στοιχείων, και όχι σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να αναγνωρίσει, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρου 241 ΕΚ) ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού δεν έχει εφαρμογή έναντι της προσφεύγουσας, στο μέτρο που χρησίμευσε ως νομική βάση για τη μέθοδο της ανάλογης χώρας προκειμένου να καθοριστεί στον προσβαλλόμενο κανονισμό η κανονική αξία της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα προβάλλει αυτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, επειδή διατείνεται ότι έννομο συμφέρον να κριθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, δεν έχει εφαρμογή επί αυτής και επειδή προβάλλει ότι θίγεται από τα συμπεράσματα σχετικά με την κανονική αξία που περιέχονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό και έχουν ως νομικό έρεισμα το άρθρο 2, παράγραφος 7, του Βασικού Κανονισμού. Ο τελευταίος πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστος, κατά την προσφεύγουσα, λόγω του ότι η εφαρμογή του επί της προσφεύγουσας συνιστά παράβαση των άρθρων 2.1 και 2.2 της Συμφωνίας κατά του ντάμπινγκ, την οποία η ΕΕ θέλησε να μεταφέρει ως πολυμερείς υποχρεώσεις στο δίκαιο της ΕΕ και η οποία αποτελεί μέρος των Συνθηκών στις οποίες βασίζεται η ΕΕ και οι οποίες είναι δεσμευτικές για το Συμβούλιο και την Επιτροπή κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι τα θεσμικά όργανα δεν ενήργησαν κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του Βασικού Κανονισμού και της συμφωνίας κατά του ντάμπινγκ, παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του Βασικού Κανονισμού και κακώς αρνήθηκαν το καθεστώς οικονομίας της αγοράς στην προσφεύγουσα και υπέπεσαν σε σειρά πρὸδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ'.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 3, παράγραφος 4, του Βασικού Κανονισμού και υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη αποσυνδέοντας την Αρμενία από τις εισαγωγές που φέρεται ότι έγιναν αντικείμενο ντάμπινγκ και, στο πλαίσιο αυτό, μη εξετάζοντας τη βασική επισκόπηση της παραγωγικής δραστηριότητας της Αρμενίας κατά την περίοδο 2004-2006 και τα προβλήματα ποιότητας των σχετικών αρμενικών προϊόντων κατά την επανέναρχη και αναμόρφωση των κατασκευαστικών εργασιών το 2007 εντός της υπό εξέταση περιόδου.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με τον τρόπο που ενήργησε και με την αιτιολογία που παρέδωσε για να απορρίψει την τιμή που προσέφερε η προσφεύγουσα και συγχρόνως να δεχθεί υπό όμοιες συνθήκες μια τιμή που προσέφερε ένας Βραζιλιάνος εξαγωγέας, παραβίασε τη βασική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως-απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τη γενική αρχή της χρηστής διοικήσεως, και έτσι παρέβη μια ουσιώδη διαδικαστική επιταγή, επειδή αναφέρθηκε δημόσια και ευθέως στην προσφεύγουσα, σε μια υπό εξέλιξη έρευνα κατά του ντάμπινγκ, με αποτέλεσμα να ωθήσει τα κοινοτικά όργανα που ήταν αρμόδια για την έρευνα κατά του ντάμπινγκ να επιβάλουν δασμούς αντιντάμπινγκ στις εξαγωγές της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 23 Δεκεμβρίου 2009 — Ecoceane κατά EMSA

(Υπόθεση T-518/09)

(2010/C 80/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ecoceane (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Spalter, avocat)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας (EMSA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα — ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή της Ecoceane παραδεκτή·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2009 του EMSA περί απορρίψεως της προσφοράς της Ecoceane·

— να ακυρώσει την απόφαση του EMSA περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως (2009/S 42-060271) και την υπογραφή του·

— να υποχρεώσει τον EMSA να καταβάλει στην προσφεύγουσα Ecoceane το ποσό των 224 744 ευρώ προς αποκατάσταση της ζημίας·

— να υποχρεώσει τον EMSA να καταβάλει στην προσφεύγουσα Ecoceane το ποσό των 25 000 ευρώ έναντι μη δυναμένων να αναζητηθούν εξόδων·

— να καταδικάσει τον EMSA στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επιδιώκει, στην εν λόγω υπόθεση, να επιτύχει την ακύρωση αφενός της αποφάσεως της 28ης Οκτωβρίου 2009 με την οποία ο EMSA απέρριψε την προσφορά της κατόπιν διαγωνισμού για τη σύναψη της δημόσιας συμβάσεως σχετικά με την παροχή υπηρεσιών που αφορούν την επέμβαση σκαφών υποστήριξης για την καταπολέμηση της ρύπανσης από τους υδρογονάνθρακες και αφετέρου της αποφάσεως του EMSA περί αναθέσεως και της υπογραφής του. Η προσφεύγουσα ζητεί, επίσης, αποκατάσταση των προκλήθειών από την προσβαλλόμενη απόφαση ζημιών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της.

Υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο EMSA, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες που ζήτησε η προσφεύγουσα, ήτοι τα πρακτικά περί εξέτασεως των προσφορών που περιείχαν τις σχετικές με τη διεξαγωγή της διαδικασίας πληροφορίες, τους λόγους απορρίψεως της προσφοράς του, τη βαθμολόγηση των προσφορών κατ' εφαρμογή των ποσοστών της συγγραφής υποχρεώσεων, καθώς και τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της προσφοράς του επιλεγέντος προσφέροντος, παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού υπ. αρ. 1605/2002/ΕΚ (¹) και τις διατάξεις του άρθρου 149, παράγραφος 3, του κανονισμού 2342/2002/ΕΚ (²), λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της απορριπτικής αποφάσεως σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι τα συμπληρωματικά κριτήρια που επέβαλε ο EMSA στη συγγραφή του υποχρεώσεων, για την εξέταση και την αξιολόγηση των προσφορών, δεν ήταν αντικειμενικά και δικαιολογημένα ως προς το αντικείμενο της δημόσιας συμβάσεως· συνεπώς, η επιλογή συμπληρωματικών κριτηρίων αντιστοιχούντων σε προκαθορισμένη τεχνολογία δεν διασφάλιζε την επί ίσοις όροις πρόσβαση υποψηφίων που πρότειναν καινοτόμο μέθοδο και συνιστά προσβολή των κοινοτικών αρχών της ισότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της διαφάνειας, του άρθρου 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού 1605/2002/ΕΚ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τρίτον, ότι, αρνούμενος να προβεί σε επιτόπια αυτοψία του προταθέντος από την Ecoceane σκάφους απορρυπάνσεως, αντιθέτως προς ό,τι έπραξε όσον αφορά τους λοιπούς υποψηφίους, ο καθού παραβίασε τις αρχές της ισότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της διαφάνειας κατά τη μεταχείριση των υποψηφίων. Εξάλλου, ο καθού παραβίασε τις αρχές αυτές και λόγω του γεγονότος ότι δεν κάλεσε την Ecoceane σε ακρόαση ενώπιον επιτροπής αξιολογήσεως προσφορών, συγκροτούμενης από τρία τουλάχιστον μέλη, παρόντα καθόλη τη διάρκεια της συνεδριάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 146 του κανονισμού 2342/2002/ΕΚ.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο EMSA υπέπεσε σε πρόσδελα σφάλματα εκτιμήσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1261/2005 της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 2005 (ΕΕ L 201, σ. 3).

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2009 — TF1 κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-520/09)

(2010/C 80/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Γαλλία), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies και C. Smits, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση κρατική ενίσχυση

C 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Επιδότηση υπέρ της France Télévisions (2010-2012) καθόσον θεωρεί την κοινοποιηθείσα επιδότηση ύψους 450 εκατομμυρίων ευρώ για το 2009, υπέρ της France Télévisions, ως συμβατή με τη Συνθήκη ΕΚ βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να κινήσει την τυπική διαδικασία εξετάσεως της ενίσχυσης που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 6693 τελικό, της 1ης Σεπτεμβρίου 2009, που εξέδωσε η Επιτροπή κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρο 108 ΣΛΕΕ), με την οποία η Επιτροπή είχε κρίνει μια επιδότηση επί του προϋπολογισμού ανωτάτου ύψους 450 εκατομμυρίων ευρώ για το 2009 υπέρ της France Télévisions, συμβατή με την κοινή αγορά. Οι προσφεύγουσες ζητούν στο πλαίσιο αυτό την κίνηση της τυπικής διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Προς στήριξη του αιτήματός τους οι προσφεύγουσες υποβάλλουν ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως και συγκεκριμένα ότι υπήρχαν σοβαρές δυσχέρειες εν όψει των οποίων η Επιτροπή όφειλε να κινήσει την τυπική διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ) και να καλέσει τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Οι προσφεύγουσες επικαλούνται την ύπαρξη ενδείξεων σοβαρών δυσχερειών που προκύπτουν αφενός από τις περιστάσεις της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασεως και αφετέρου από το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης, η εξέλιξη της διαδικασίας και η σημασία της επιδικής επιδότησης παρέχουν ενδείξεις σοβαρών δυσχερειών που ανάγονται στις περιστάσεις της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης.

Η ύπαρξη ενδείξεων σοβαρών δυσχερειών αναγομένων στο περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται σε δύο στοιχεία. Προκύπτει αφενός από το ό,τι ήταν ανεπαρκείς, μάλιστα δε ανακριβείς, οι πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και αφετέρου, η Επιτροπή δεν μπορούσε να θεωρήσει συμβατή την ενίσχυση χωρίς αναλυτική εξέταση, λαμβανομένων υπόψη των διαρθρωτικών κινδύνων υπέρ-αντισταθμίσεως εν προκειμένω.

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2009 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — Metronia (METRONIA)

(Υπόθεση T-525/09)

(2010/C 80/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντύσσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Kaase και J.-C. Plate, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Metronia, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 8ης Οκτωβρίου 2009, στην υπόθεση R 1315/2006 1, καθόσον απέρριψε την προσφυγή για τον λόγο ότι αντέβαινε στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η MIP Metro, αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «METRONIA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 20, 28 και 41.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το γερμανικό εικονιστικό σήμα «METRO», καταχωρισθέν για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 20, 28 και 41.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: δέχθηκε την προσφυγή, απέρριψε την ανακοπή και, κατά συνέπεια, δέχθηκε την αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου], καθόσον κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων.

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2009 — PAKI Logistics κατά ΓΕΕΑ (PAKI)

(Υπόθεση T-526/09)

(2010/C 80/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PAKI Logistics (Ennepetal, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Bergemann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt και J. Vogtmeier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 23 Οκτωβρίου 2009 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R-180/2007-1·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με την άσκηση της προσφυγής εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PAKI» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 20, 37 και 39 (αριθ. αιτήσεως: 4 790 895)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, για τον λόγο ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση αντίκεινται στα χρηστά ήθη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της S. In 't Veld κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2009

(Υπόθεση T-529/09)

(2010/C 80/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sophie in 't Veld (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και J. Blockx, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου με την οποία της αρνήθηκε την πλήρη πρόσβαση στο έγγραφο 11897/09·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων όλων των παρεμβαίνόντων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί με την παρούσα προσφυγή την ακύρωση της από 8 Σεπτεμβρίου 2009 αποφάσεως του Συμβουλίου περί απορρίψεως της αιτήσεώς της, βάσει του κανονισμού 1049/2001 ⁽¹⁾, να της επιτραπεί η πλήρης πρόσβαση στο έγγραφο 11897/09, το οποίο είναι γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου σχετικά με τη νομική βάση της «Συστάσεως της Επιτροπής στο Συμβούλιο με σκοπό την έναρξη των διαπραγ-

ματεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ενόψει διεθνούς συμφωνίας με σκοπό να τεθούν στη διάθεση του Υπουργείου Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών στοιχεία μηνυμάτων χρηματοοικονομικής φύσεως στο πλαίσιο προλήψεως της τρομοκρατίας και της χρηματοδότησεως της τρομοκρατίας καθώς και της καταπολεμήσεως των φαινομένων αυτών». Το Συμβούλιο παρέσχε στην προσφεύγουσα κείμενο του εγγράφου 11897/09 απαλλαγμένο από εμπιστευτικά στοιχεία, αποκλείοντας τα αποσπάσματα εκείνα βάσει των οποίων, κατά την προσφεύγουσα, θα είχε τη δυνατότητα να πληροφορηθεί την επί της ουσίας ανάλυση της νομικής υπηρεσίας.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι παραβιάζει τους κανόνες προσβάσεως στα έγγραφα, οι οποίοι περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1049/2001.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση κακώς βασίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (προστασία των διεθνών σχέσεων) εφόσον το Συμβούλιο δεν αποδεικνύει τίνι τρόπω η πλήρης γνωστοποίηση του εγγράφου 11897/09 υπονομεύει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την προστασία των διεθνών σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση βασίζεται επίσης σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων) κατά το μέτρο που η εξαίρεση αυτή δεν εφαρμόζεται στο έγγραφο 11897/09 εφόσον η πλήρης γνωστοποίησή του δεν θίγει την προστασία των ένδικων διαδικασιών ή των νομικών γνωμοδοτήσεων και εφόσον υπερσχύει το δημόσιο συμφέρον να καταστεί πλήρως διαθέσιμο στο κοινό το κείμενο 11897/09.

Επικουρικός, αν το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να θεωρήσει ότι οι προαναφερθείσες εξαιρέσεις έχουν εφαρμογή στο έγγραφο 11897/09, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο κακώς εφάρμοσε το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 καθόσον αφαιρέσε από το έγγραφο 11897/09 περισσότερα πληροφοριακά στοιχεία από όσα ήσαν αυστηρώς απαραίτητα να αφαιρεθούν.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογίας όσον αφορά την προσβαλλομένη απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αγωγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Επιτροπή κατά Earthscan**(Υπόθεση T-5/10)**

(2010/C 80/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A.-M. Rouchaud-Joët και S. Petrona, επικουρούμενοι από τους P. Hermant και G. van de Walle de Ghelcke, δικηγόρους)

Εναγομένη: Earthscan Ltd (Kent, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να επιστρέψει στην Επιτροπή το ποσό των 44 903,22 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε αρχικό ποσό ύψους 45 835,44 ευρώ, εκ των οποίων 6 486,09 ευρώ είχαν ήδη καταβληθεί, συν τόκοι ύψους 5 556,87 ευρώ μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2009·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει τόκους υπερημερίας ύψους 3,84 ευρώ ημερησίως από 1ης Οκτωβρίου 2009 και μέχρι πλήρους αποπληρωμής της οφειλής·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αγωγή, θεμέλιο της οποίας αποτελεί ρήτρα περί διατησίας, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να επιστρέψει μέρος της προκαταβολής που είχε εισπράξει, συν τόκους υπερημερίας, λόγω της αθέτησής της συμβάσεως αριθ. 4.1030/Z/01-035/2001, την οποία είχε συνάψει η ενάγουσα με εννέα αντισυμβαλλομένους μεταξύ των οποίων και η εναγομένη, με αντικείμενο τη σύνταξη, τη δημοσίευση και τη διάδοση ενός οδηγού ανανεώσιμης ενέργειας (σχέδιο «Guide for Renewable Energy installations to promote biomass, photovoltaics and solar thermal in the EU» [οδηγός για εγκαταστάσεις ανανεώσιμης ενέργειας με σκοπό την προβολή της βιομάζας και των φωτοβολταϊκών και ηλιοθερμικών συστημάτων εντός της ΕΕ]) στα πλαίσια του προγράμματος ALTENER (1).

Η ενάγουσα προβάλλει ένα και μόνον ισχυρισμό.

Δεδομένου ότι η εναγομένη δεν υλοποίησε τις ανειλημμένες συμβατικώς υποχρεώσεις για τις φάσεις 6 και 7 (σχεδιασμός εμφανίσεως, στοιχειοθεσία, εκτύπωση και διάδοση), η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές υποχρεώσεις της μη επι-

στρέφοντας το αναλογούν στην ίδια ποσό που προεισέπραξε εκ περισσοῦ κατ' εφαρμογήν της συμβάσεως. Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η εναγομένη πρέπει να υποχρεωθεί για τον λόγο αυτόν να επιστρέψει το εκ περισσοῦ εισπραχθέν ποσόν, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας, όπως αυτοί υπολογίζονται με τη σύμβαση.

(1) Απόφαση 646/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα (Altener) (1998-2002) (ΕΕ L 79, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2010 — Διαγνωστικό και Θεραπευτικό Κέντρο Αθηνών «Υγεία»/ΓΕΕΑ (υγεία)**(Υπόθεση T-7/10)**

(2010/C 80/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Διαγνωστικό και Θεραπευτικό Κέντρο Αθηνών «Υγεία ΑΕ» (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Κ. Αλεξίου και Σ. Φωτέας, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να γίνει δεκτή η προσφυγή,
- να εξαφανιστεί η απόφαση του δευτέρου Τμήματος Προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης με την Εσωτερική Αγορά στην υπόθεση με αριθμό R190/2009-2,
- να καταχωριστεί το λεκτικό «υγεία» ως κοινοτικό σήμα που ενδεικνύει το δεσμό της προσφεύγουσας εταιρίας με τις παρεχόμενες υπηρεσίες,
- να καταδικαστεί το αντίδικο Γραφείο στην καταβολή των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «υγεία» για τις υπηρεσίες της κλάσης 44, ιατρικές υπηρεσίες — αίτηση καταχώρισης υπ' αριθμόν 7129001

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη του αιτήματος καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Επικύρωση της απόφασης του εξεταστή και απόρριψη του αιτήματος καταχώρισης

Λόγοι ακυρώσεως:

Η προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος Προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης με την Εσωτερική Αγορά στην υπόθεση με αριθμό R190/2009-2.

Βάσει του πρώτου λόγου ακύρωσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λανθασμένα απέδωσε στο σημείο αμιγώς περιγραφικό χαρακτήρα, παρόλο που αυτό επιτελεί διακριτική λειτουργία in abstracto.

Βάσει του δεύτερου λόγου ακύρωσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λανθασμένα απέρριψε τη διακριτική λειτουργία του σημείου εκ της χρήσης που του έχει επιφυλαχθεί. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ακόμη κι αν γίνει δεκτός ο in abstracto περιγραφικός χαρακτήρας του λεκτικού, υπάρχει χρήση που θεμελιώνει κτήση διακριτικής λειτουργίας και συνιστά λόγο άρσης του απαραδέκτου της καταχώρισης.

Προσφυγή-Αγωγή της 8ης Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-9/10)

(2010/C 80/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΥΕΕΕΚ) περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών ΑΟ 10224 για την «Παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών εκδόσεων»⁽¹⁾, παρτίδα 2, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της 29ης Οκτωβρίου 2009 και όλες τις μεταγενέστερες συναφείς αποφάσεις της ΥΕΕΕΚ συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως περί ανάθεσης της συμβάσεως στους επιτυχόντες υποψηφίους·

— να ακυρώσει την απόφαση της ΥΕΕΕΚ περί αναθέσεως συμβάσεων στις Siveco/Intrasoft και Engineering/Intrasoftfitn, στο πεδίο της προαναφερθείσας προσκλήσεως υποβολής προσφορών, παρτίδα 3, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της 29ης Οκτωβρίου 2009, σε περίπτωση που κάποια εταιρία συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με αμφότερες τις συμβάσεις-πλαίσιο·

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από την επίμαχη διαδικασία διαγωνισμού ύψους 260 760 ευρώ·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορριψεώς της.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της καθής περί απορρίψεως της προσφοράς που η προσφεύγουσα υπέβαλε στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών για υπηρεσίες ηλεκτρονικών εκδόσεων (ΑΟ 10224) (παρτίδα 2) και περί αναθέσεως της συμβάσεως στον επιτυχόντα υποψήφιο (παρτίδες 2 και 3). Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί αποζημίωση για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη από την επίμαχη διαδικασία διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο νομικούς ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής υπέπεσε σε πλείονα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και ότι αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα οποιαδήποτε δικαιολογία ή εξήγηση κατά παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού⁽²⁾ και των εκτελεστικών του διατάξεων καθώς και κατά παράβαση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽³⁾ και του άρθρου 253 ΕΚ.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και ότι παρέλειψε να εκθέσει αιτιολογία, δεδομένου ότι οι αρνητικές εκτιμήσεις της επιτροπής αξιολογήσεως όσον αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας ήσαν αόριστες, εσφαλμένες και αστήρικτες.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009/S 109-156511

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002 L 248, σ. 1)

⁽³⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004 L 134, σ. 114)

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2010 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Rauch (ARANTAX)

(Υπόθεση T-13/10)

(2010/C 80/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Goutier (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. E. Harpe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Γερμανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1769/2008-4), καθόσον η αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος απορρίφθηκε ακυρουμένης της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τις ακόλουθες υπηρεσίες:

— κλάση 35: υπηρεσίες φοροτεχνικού συμβούλου, κατάρτιση φορολογικών δηλώσεων, λογιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες λογιστή, υπηρεσίες παροχής επαγγελματικών συμβουλών σε θέματα εμπορικών επιχειρήσεων, υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε θέματα εταιριών·

— κλάση 36: κατάρτιση φορολογικών γνωμοδοτήσεων και εκτιμήσεων, υποθέσεις συγχώνευσης και απόκτησης, συγκεκριμένα παροχή χρηματοπιστωτικών συμβουλών κατά την πώληση και αγορά επιχειρήσεων καθώς και συμμετοχών σε επιχειρήσεις·

— κλάση 42: παροχή νομικών συμβουλών και νομικής βοήθειας, νομικές έρευνες·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ατών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «ARANTAX» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 42 (αίτηση αριθ. 4 823 084)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Norbert Rauch

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το υπ' αριθ. 30 168 707 γερμανικό εικονιστικό σήμα «ataxax» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 37, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και μερική απόρριψη της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, δεδομένου ότι μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2010 — CheckMobile κατά ΓΕΕΑ (carcheck)

(Υπόθεση T-14/10)

(2010/C 80/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Lodigkeit, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 18ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση R 595/2009-4), κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισεως του σήματος «carcheck» δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94,

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «carcheck» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 και 45 (αίτηση αριθ. 7 368 681)

Απόφαση του εξεταστή: μερική απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική ακύρωση της αποφάσεως του εξεταστή

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε πολύ διασταλτικώς τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου που αντλείται από τον αποκλειστικώς περιγραφικό χαρακτήρα των σημείων που αποτελούν το σήμα

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2010 — Steinberg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-17/10)

(2010/C 80/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gerald Steinberg (Ιερουσαλήμ, Ισραήλ)
(εκπρόσωπος: T. Asserson, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταστήσει δυνατή την πρόσβαση εντός 15 ημερών όλα τα έγγραφα που αναφέρονται στην προσφυγή,

— να επιδικάσει δικαστική δαπάνη,

— να λάβει κάθε άλλο μέτρο που κρίνει σκόπιμο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ζητεί με την προσφυγή του την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Μαΐου 2009, η οποία περιήλθε σ' αυτόν στις 22 Νοεμβρίου 2009, και με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει το βάσει του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾ αίτημά του περί πρόσβασης στα έγγραφα που σχετίζονται με τις αποφάσεις χρηματοδότησης επιχορηγήσεων σε Ισραηλινές και Παλαιστινιακές μη κυβερνητικές οργανώσεις των τριών τελευταίων ετών στο πλαίσιο των προγραμμάτων της «Συνεργασίας για την Ειρήνη» (PFP) και του «Ευρωπαϊκού Μέσου για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» (ΕΜΔΔΑ).

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

Πρώτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, η καθής, μη παρέχοντας πρόσβαση στα αιτούμενα έγγραφα, ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 1049/2001.

Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καθής, αρνούμενη την πλήρη πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, διότι το αίτημά του δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο αυτό. Περαιτέρω, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν το αίτημά του εμπίπτει στις εξαιρέσεις, γεγονός που δεν ισχύει, το δικαίωμα πρόσβασης των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα ζητούμενα έγγραφα πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

Τρίτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής, καθυστερώντας να απαντήσει στο αίτημά του σχεδόν έξι μήνες, παρά το γεγονός ότι ο κανονισμός 1049/2001 επιτάσσει να δοθεί απάντηση εντός 15 εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αίτησης, ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 1049/2001.

Τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καθής παρέλειψε να εξετάσει το αίτημά του “αμέσως” και ως εκ τούτου ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43)

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2010 — Arkema France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-23/10)

(2010/C 80/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arkema France (Colombes, France) (εκπρόσωποι: J. Joshua, barrister, E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Καθήγ: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της απόφασης της Επιτροπής C(2009)8682, της 11ης Νοεμβρίου 2009, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και, εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, κατά το μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε παράβαση σχετικά με σταθεροποιητές κασιτέρου μεταξύ της 16ης Μαρτίου 1994 και της 31ης Μαρτίου 1996,
- να ακυρώσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2,
- σε περίπτωση που δεν ακυρώσει στο σύνολό τους τα πρόστιμα, να τα μειώσει ουσιαστικά κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, στην υπόθεση COMP/38.589—Σταθεροποιητές θερμότητας, με την οποία διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε δύο διαφορετικές παραβάσεις του άρθρου 81 ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ), μία στον τομέα των σταθεροποιητών κασιτέρου και μία στον τομέα ESBO, και επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε προϊόν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, υποστηρίζει ότι, κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, η ένδικη διαδικασία στην υπόθεση Akzo⁽²⁾ δεν είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής και ότι η εξουσία της Επιτροπής προς επιβολή προστίμου παραγράφηκε ως προς αμφοτέρους τις παραβάσεις λόγω παρελεύσεως της δεκαετούς προθεσμίας που απορρέει από τον κανόνα του "διπλάσιου της

προθεσμίας". Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η δίκη στην υπόθεση Akzo ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής και ότι εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ανώτατη προθεσμία των δέκα ετών που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 5, του προαναφερθέντος κανονισμού θα μπορούσε να παραταθεί εν προκειμένω.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για τη διαπίστωση παραβάσεων σε σχέση με τις οποίες δεν είχε πλέον εξουσία επιβολής προστίμων. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση χωρίς να επιβάλλει πρόστιμο, υπό τον όρον ότι αποδεικνύει την ύπαρξη σχετικού εννόμου συμφέροντος.

Τρίτον, και ανεξάρτητα από τους δύο πρώτους ισχυρισμούς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την περιλαμβανόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης απόφασης διαπίστωση, κατά την οποία η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει σε παράβαση στον τομέα των σταθεροποιητών κασιτέρου κατά την περίοδο μεταξύ 16ης Μαρτίου 1994 — 31ης Μαρτίου 1996 και ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος να προβεί σε τέτοια διαπίστωση.

Τέταρτον, για την περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν ακυρώσει τα πρόστιμα στο σύνολό τους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η παράβαση επεκτάθηκε πέραν της 23ης Φεβρουαρίου 1999, γεγονός που συνεπάγεται ότι το επιβληθέν για τη δεύτερη περίοδο συμπράξεως πρόστιμο θα πρέπει να μειωθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η μικρότερη διάρκεια των παραβάσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) 1/2003, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-3523).

Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2010 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Υπόθεση T-28/10)

(2010/C 80/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euroépénne de traitement de l'information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Grolée, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2009 του δευτέρου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 635/2009-2 καθόσον αυτή απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως σήματος υπ' αριθ. 7 077 654 όσον αφορά προϊόντα και υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής·
- να δεχθεί την αίτηση για καταχώριση του κοινοτικού σήματος «EURO AUTOMATIC PAYMENT» υπ' αριθ. 7 077 654 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που δεν έγιναν δεκτά/ές στις κλάσεις 9 και 36·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ να φέρει τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας ενώπιον του ΓΕΕΑ και στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «EURO AUTOMATIC PAYMENT» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 37, 38, 42 και 45 (αίτηση υπ' αριθ. 7 077 654)

Απόφαση του εξεταστή: μερική άρνηση της καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 στο μέτρο που το προτεινόμενο για καταχώριση σήμα δεν είναι περιγραφικό αλλά διακριτικό για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία/ες δεν έγινε δεκτή η καταχώριση.

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-29/10)

(2010/C 80/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και Y. de Vries)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση C 10/2009 (πρώην N 138/2009) — Κάτω Χώρες/ενίσχυση προς την ING Groep N.V.·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένα μέτρα, που ελήφθησαν από το ολλανδικό δημόσιο σχετικά με την ING Groep N.V., αποτελούν κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και κήρυξε υπό ορισμένες προϋποθέσεις ασύμβατη την ενίσχυση αυτή με την κοινή αγορά. Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, καταλήγει σε πρόσθετη ενίσχυση η τροποποίηση των όρων εξοφλήσεως σχετικά με 5 δισεκατομμύρια ευρώ της εισφοράς κεφαλαίου.

Η προσφυγή στρέφεται κατά του άρθρου 2, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο στηρίζεται και στη διαπίστωση της Επιτροπής ότι συνιστά κρατική ενίσχυση η τροποποίηση των όρων εξοφλήσεως σχετικά με 5 δισεκατομμύρια ευρώ της εισφοράς κεφαλαίου.

Πρώτον, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε στην απόφαση αυτή ότι συνιστά πρόσθετη ενίσχυση 2 δισεκατομμυρίων ευρώ υπέρ της ING η προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως της συμμετοχής στα ίδια κεφάλαια της ING. Κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή κακώς θεώρησε κρατική ενίσχυση την προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως, και τούτο για τους ακόλουθους λόγους:

- στο μέτρο που πρόκειται για κρατική ενίσχυση, η ενίσχυση αυτή, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, συνίσταται στην πλήρη συμμετοχή στα ίδια κεφάλαια της ING· μια τροποποίηση των όρων, υπό τους οποίους δύναται να επιστραφεί η ενίσχυση αυτή, δεν μπορεί να αποτελέσει κρατική ενίσχυση επιπλέον της συμμετοχής αυτής·
- η προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως έπρεπε να συνεκτιμηθεί από την Επιτροπή κατά την αξιολόγηση της συμμετοχής στα ίδια κεφάλαια, και δεν έπρεπε να κριθεί χωριστά·
- αν η Επιτροπή μπορούσε να αξιολογήσει αυτή καθ' εαυτή την προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως με γνώμονα τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, τότε η Επιτροπή υπέπεσε σε διάφορα σφάλματα κατά την αξιολόγηση αυτή·

— κατά την αξιολόγησή της, η Επιτροπή κακώς δεν συνεκτίμησε ότι η προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως είχε ως σκοπό και να καταστήσει τους όρους αυτούς περισσότερο σύμφωνους με τους όρους εξοφλήσεως που ισχύουν στην αγορά.

Δεύτερον, το προσφεύγον διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο καθήκον επιμελείας, επειδή η Επιτροπή παρέλειψε να αποκτήσει τις αναγκαίες γνώσεις σχετικά με τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά.

Τρίτον, το προσφεύγον θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στην υποχρέωση αιτιολογήσεως, επειδή η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει δρόντως την κρίση της ότι η προσαρμογή των όρων εξοφλήσεως συνιστά πρόσθετη ενίσχυση.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Reagens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-30/10)

(2010/C 80/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo και E. De Giorgi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την από 11 Νοεμβρίου 2009 απόφαση της Επιτροπής, αριθ. C(2009)8682 τελικό (υπόθεση COMP/38.589—Σταθεροποιητές θερμότητας) όσον αφορά τους σταθεροποιητές κασιτέρου συνολικά ή καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να διαπιστώσει ότι έχουν εφαρμογή οι προθεσμίες του άρθρου 25 του κανονισμού 1/2003, αποκλείοντας την επιβολή προστίμου στην προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον καθορισμό του προστίμου ύψους 10 791 000 ευρώ που επέβαλε στην προσφεύγουσα και, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, να προσαρμόσει το ύψος του προστίμου όπως προήκει, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης εκτάσεως της ενδεχό-

μενης παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ από την προσφεύγουσα μετά το 1996·

— να διατάξει τη διεξαγωγή μέτρου αποδείξεως περί της εφαρμογής της παραγράφου 35 των κατευθυντηρίων γραμμών για τα πρόστιμα, όσον αφορά τις Chemson και Baerlocher, καθώς και όσον αφορά όλες τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι αποδέκτες της αποφάσεως περί σταθεροποιητών κασιτέρου κατόπιν της κοινοποιήσεως της ανακοινώσεως αιτιάσεων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως αριθ. C(2009)8682 τελικό της Επιτροπής, της 11 Νοεμβρίου 2009, καθόσον έκρινε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) και της επέβαλε πρόστιμο για τον λόγο αυτό.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως περί των πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά τους σταθεροποιητές κασιτέρου, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ (νυν άρθρου 101 ΣΛΕΕ) μετά την περίοδο 1996/1997.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως που αφορά την αγορά σταθεροποιητών κασιτέρου, ειδικότερα δε καθόσον έκρινε ότι είχαν τηρηθεί οι προθεσμίες που προβλέπει το άρθρο αυτό. Κατά την προσφεύγουσα, η παράλειψη να αποδειχθεί η ύπαρξη παραβάσεως μετά τα έτη 1996/1997 συνεπάγεται ότι η επιβολή προστίμου στην προσφεύγουσα δεν επιτρέπεται λόγω παραγραφής, βάσει της πενταετούς ή της δεκαετούς προθεσμίας παραγραφής που προβλέπει το εν λόγω άρθρο.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας, όσον αφορά τη διενέργεια έρευνας κατά τον πλέον ενδελεχή και επιμελή τρόπο και λαμβανομένων υπόψη των σχετικών με τον ανταγωνισμό στοιχείων. Διατείνεται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και δεν εξέτασε δρόντως τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σε απάντηση της ανακοινώσεως αιτιάσεων και κατά την ακρόαση των ενδιαφερομένων, ενώ δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα εκ νέου πρόσβαση στον μη εμπιστευτικό φάκελο της έρευνας.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των επιχειρήσεων ενώπιον του νόμου, καθόσον εφήρμοσε κατά εσφαλμένο τρόπο τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων⁽²⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον το πρόστιμο που επέβαλε στην προσφεύγουσα ήταν δυσανάλογο σε σχέση με αυτά που επιβλήθηκαν στους λοιπούς αποδέκτες της αποφάσεως περί σταθεροποιητών κασιτιτέρου, ιδίως δε σε σχέση με το επιβληθέν στη Baerlocher.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο που προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς, κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθόσον εφήρμοσε κατά εσφαλμένο τρόπο τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς στην αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθόσον δεν διενήργησε την έρευνα επιμελώς και εγκαίρως, ενώ υπέπεσε και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι δεν συνέχισε την έρευνα κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εκκρεμούσε ενώπιον του Πρωτοδικείου το αίτημα της Akzo περί προστασίας εγγράφων βάσει του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006 C 210, σ. 2).

⁽³⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-3523).

Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ella Valley Vineyards κατά ΓΕΕΑ — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Υπόθεση T-32/10)

(2010/C 80/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Ιερουσαλήμ, Ισραήλ) (εκπρόσωπος: C. de Haas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Νοεμβρίου καθόσον ενέχει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της εταιρίας ELLA VALLEY VINEYARDS σύμφωνα με τα άρθρα 87 έως 93 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «ELLA VALLEY VINEYARDS» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 3 360 914)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Hachette Filipacchi Presse SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το λεκτικό γαλλικό σήμα και το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ELLE» για προϊόντα της κλάσεως 16 (κοινοτικό σήμα αριθ. 3 475 365)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών·

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 στο μέτρο που το οικείο κοινό ουδώς συσχετίζει τα επίδικα σήματα, ή δε χρήση του σήματος «ELLA VALLEY VINEYARDS» δεν επωφελείται αδικαιολόγητα από τη φήμη των προγενεστέρων σημάτων «ELLE».

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — ING Groep κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-33/10)

(2010/C 80/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ING Groep NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, M. Knapen και J. Blockx, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, μεταξύ άλλων λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ή λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η εν λόγω απόφαση χαρακτηρίζει την τροποποίηση της λεγόμενης εισφορά CT1 ως συμπληρωματική ενίσχυση ποσού 2 δισ. ευρώ·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, μεταξύ άλλων λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ή λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή εξάρτησε την έγκριση της ενισχύσεως από την αποδοχή της απαγορεύσεως καθορισμού χαμηλότερων τιμών (απαγορεύσεως της πρακτικής «price leadership») όπως εκτίθεται στην απόφασή της και στο παράρτημα II αυτής·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, μεταξύ άλλων λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ή λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή εξάρτησε την έγκριση της ενισχύσεως από απαιτήσεις σχετικές με την πραγματοποίηση αναδιαρθρώσεως οι οποίες υπερβαίνουν το πρόσφορο και αναγκαίο μέτρο σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περί αναδιαρθρώσεως ανακοίνωση της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο της αναταραχής στις χρηματοοικονομικές αγορές τον Σεπτέμβριο/Οκτώβριο του 2008, στις 11 Νοεμβρίου 2008 το Ολλανδικό Δημόσιο εισέφερε στην ING (προσφεύγουσα) 10 δισ. ευρώ βασικό κεφάλαιο κατηγορίας 1 (Core Tier 1 capital) (στο εξής: εισφορά CT1). Το μέτρο αυτό ενισχύσεως εγκρίθηκε προσωρινά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 12 Νοεμβρίου 2008 για περίοδο έξι μηνών.

Τον Ιανουάριο του 2009, το Ολλανδικό Δημόσιο συμφώνησε να αναλάβει τον οικονομικό κίνδυνο που συνδεόταν με ένα μέρος των ήδη απομειωμένων στοιχείων ενεργητικού της προσφεύγουσας. Το μέτρο αυτό εγκρίθηκε προσωρινά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 31 Μαρτίου 2009· το Ολλανδικό Δημόσιο δεσμεύτηκε να προτείνει ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως όσον αφορά την προσφεύγουσα. Τον Οκτώβριο του 2009, η προσφεύγουσα και το Ολλανδικό Δημόσιο συμφώνησαν μια τροποποίηση της αρχικής εισφοράς CT1, ώστε να καταστεί δυνατή η πρόωρη επιστροφή του ημίσεως του ποσού που είχε χορηγηθεί ως εισφορά CT1. Η τελική μορφή του σχεδίου αναδιαρθρώσεως της προσφεύγουσας υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 22 Οκτωβρίου 2009.

Στις 18 Νοεμβρίου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία εγκρίθηκε το μέτρο ενισχύσεως υπό την προϋπόθεση της τηρήσεως των αφορωσών μέτρα αναδιαρθρώσεως δεσμεύσεων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II της αποφάσεως.

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της 18ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 10/2009 (ex N 138/2009) που χορηγήθηκε από τις Κάτω Χώρες προς ενίσχυση των μη ευκόλως ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων της προσφεύγουσας και για το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, καθόσον η απόφαση αυτή (i) χαρακτηρίζει την τροποποίηση της εισφοράς CT1 ως συμπληρωματική ενίσχυση ποσού 2 δισ. ευρώ, (ii) εξάρτησε την έγκριση της ενισχύσεως από την αποδοχή της απαγορεύσεως καθορισμού χαμηλότερων τιμών (απαγορεύσεως της πρακτικής «price leadership») και (iii) εξάρτησε την έγκριση της ενισχύσεως από απαιτήσεις σχετικές με την πραγματοποίηση αναδιαρθρώσεως οι οποίες υπερβαίνουν το πρόσφορο και αναγκαίο μέτρο σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περί αναδιαρθρώσεως ανακοίνωση της Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί μερικώς για τους ακόλουθους λόγους:

Βάσει του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικού με την τροποποίηση της εισφοράς CT1, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή:

- a) παρέβη το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ, εκτιμώντας ότι η τροποποίηση της εισφοράς CT1 που συμφωνήθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και του Ολλανδικού Δημοσίου συνιστά κρατική ενίσχυση και ότι
- β) παρέβη την υποχρέωση επιδείξεως επιμελείας και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως με επιμέλεια και αμεροληψία, να ακούσει την άποψη των ενδιαφερομένων και να αιτιολογήσει δεόντως την προσβαλλόμενη απόφαση.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου της, σχετικά με την απαγόρευση καθορισμού χαμηλότερων τιμών για την ING και την ING Direct, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή:

- a) παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, λόγω του ότι δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως και ότι, επιπλέον, παρέβη το καθήκον της να αιτιολογήσει δεόντως την απόφασή·
- β) παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, εξαρτώντας την έγκριση του μέτρου ενισχύσεως από την απαγόρευση καθορισμού χαμηλότερων τιμών, πράγμα το οποίο δεν είναι πρόσφορο, αναγκαίο ή σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας μέτρο·

γ) παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και εφάρμοσε εσφαλμένα τις αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές που εκτίθενται στην ανακοίνωση για την αναδιάρθρωση.

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικού με τις αντιθέτες προς την αρχή της αναλογικότητας απαιτήσεις όσον αφορά την αναδιάρθρωση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση είναι πλημμελής, λόγω:

α) πεπλανημένης εκτιμήσεως, διότι η Επιτροπή υπολόγισε εσφαλμένα το απόλυτο και σχετικό ποσό της ενισχύσεως και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως, απαιτώντας υπερβολικά μέτρα αναδιάρθρωσεως χωρίς να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεσή της, και

β) πεπλανημένης εκτιμήσεως και ανεπαρκούς αιτιολογίας, διότι η απόφαση της Επιτροπής παρεκκλίνει από την ανακοίνωση για την αναδιάρθρωση όσον αφορά την αξιολόγηση των απαιτούμενων για την αναδιάρθρωση αυτή μέτρων.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2010 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-55/08, De Nicola κατά ΕΤΕ

(Υπόθεση T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα με τους νόμιμους τόκους λαμβάνοντας υπόψη τη λόγω πληθωρισμού υποτίμηση των ποσών που θα επιδικαστούν.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως (ΔΔΔ) της 30 Νοεμβρίου 2009. Με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε προσφυγή με αντικείμενο, πρώτον, την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η αναιρεσίβλητη απέρριψε το αίτημα του αναιρεσείοντος, αφενός, περί επανεξετάσεως της βαθμολογίας του για το 2006 και, αφετέρου, περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Τράπεζας για τις προαγωγές του έτους 2006, στο μέτρο που δεν κρίθηκε προακτέος, δεύτερον, αίτημα ακυρώσεως της έκθεσης αξιολόγησής του 2006, τρίτον, να διαπιστωθεί ότι ο αναιρεσείων υπέστη ηθική παρενόχληση, τέταρτον, να υποχρεωθεί η Τράπεζα να τον αποζημιώσει για τη ζημία που υπέστη από την ηθική παρενόχληση, και, τέλος, ακύρωση της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκαν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για την πραγματοποίηση θεραπείας με λέιζερ.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους:

— Το ΔΔΔ παρανόμως παρέλειψε να αποφανθεί και, στην περίπτωση που δεν λησμόνησε εντελώς το αντικείμενο της προσφυγής (για παράδειγμα, το 2ο και 3ο επιχείρημα της προσφυγής περί ακυρώσεως, την άρνηση του τμήματος προσφυγών να αποφανθεί επί της ουσίας, κ.λπ.), αποφάσισε συνειδητά να εξετάσει μερικές μόνον εξαιρέσεις.

— Το ΔΔΔ δεν αποφάνθηκε επί του αιτημάτος του να ελέγξει τη νομιμότητα της συμπεριφοράς των προϊσταμένων του, υπό το πρίσμα των κριτηρίων αξιολόγησής που υιοθέτησε η αναιρεσίβλητη. Εξάλλου, το ΔΔΔ εσφαλμένα θεώρησε ότι η παρενόχληση την οποία κατήγγειλε ο αναιρεσείων προερχόταν από τους υπαλλήλους, ενώ συνδεόταν άμεσα και αποκλειστικά με την ΕΤΕ.

— Προβάλλει επίσης ως λόγο αναιρέσεως την απόρριψη των αποδεικτικών στοιχείων και την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης, καθώς και την έλλειψη αιτιολογίας. Ως προς τον τελευταίο αυτό λόγο, προβάλλει ότι το ΔΔΔ παρέλειψε την αιτιολογία επί πολλών και κρίσιμων επιχειρημάτων, ή η αιτιολογία που παρέθεσε ήταν αντιφατική και/ή παράλογη, οπότε πρέπει να θεωρηθεί ως κατ' ουσίαν ελλείπουσα. Πρέπει να αναφερθεί ιδίως η άρνηση εφαρμογής του άρθρου 41 του ΚΥΚ, καθώς και η απόρριψη της αίτησης ακυρώσεως της έκθεσης αξιολόγησής του 2006.

— Τέλος, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι, εφόσον πρόκειται για σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για κατ' αναλογία εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση των κανόνων και των διαδικαστικών απαιτήσεων που ισχύουν για τους κοινοτικούς υπαλλήλους με σύμβαση δημοσίου δικαίου.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 10 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-70/07, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- εν πάση περιπτώσει: να ακυρώσει *in toto* και άνευ εξαιρέσεως την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη
- να αναγνωρίσει ότι η πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη ήταν παραδεκτή *in toto* και χωρίς καμία εξαίρεση
- ως κύριο αίτημα: να κάνει δεκτό *in toto* και χωρίς καμία εξαίρεση το *petitum* της πρωτοδικώς ασκηθείσας προσφυγής-αγωγής
- να καταδικάσει την ανααιρεσιβαλλόμενη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων του ανααιρεσείοντος και για όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας
- επικουρικώς: να αναπέμψει την *de qua* υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, υπό διαφορετικό σχηματισμό, προκειμένου να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας της διαφοράς.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του αναίρεσεως, ο ανααιρεσείων βάλλει κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 10ης Νοεμβρίου 2009. Με την διάταξη εκείνη απερρίφθησαν ως προδήλως απαράδεκτα το πρώτο, δεύτερο, τρίτο και έκτο αίτημα προσφυγής-αγωγής με αντικείμενο να τύχει αποζημιώσεως για τις φερόμενες ζημιές που υπέστη λόγω της αρνήσεως της Επιτροπής να

του αποδώσει τα δυνάμενα να αναζητηθούν έξοδα στα οποία ισχυρίζεται ότι υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως T-176/04, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των λόγων του αναίρεσεως, ο ανααιρεσείων επικαλείται την πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή της εννοίας της κατά τα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων αιτήσεως, την άνευ αιτιολογήσεως και μη στηριζόμενη στη λογική αγνόηση της συναφούς νομολογίας, απόλυτη έλλειψη αιτιολογήσεως, μη τήρηση της υποχρεώσεως να μη ληφθεί υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως ως υποβληθέν εκπροθέσμως, την πλάνη λόγω της αποδοχής πράξεως τιτλοφορούμενης «αίτηση με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί ότι παρέλκει απόφανση», καθώς και παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-11/09, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- εν πάση περιπτώσει: να ακυρώσει *in toto* και άνευ εξαιρέσεως την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη
- να αναγνωρίσει ότι η πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη ήταν παραδεκτή *in toto* και χωρίς καμία εξαίρεση
- ως κύριο αίτημα: να κάνει δεκτό *in toto* και χωρίς καμία εξαίρεση το *petitum* της πρωτοδικώς ασκηθείσας προσφυγής-αγωγής

— να καταδικάσει την αναιρεσιβαλλομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων του αναιρεσειόντος και για όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας

— επικουρικός: να αναπέμψει την *de qua* υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, υπό διαφορετικό σχηματισμό, προκειμένου να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας της διαφοράς.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 25ης Νοεμβρίου 2009. Με την εν λόγω διάταξη απερρίφθη εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο την άρνηση της καθής-εναγομένης να αναλάβει κατά 100 % τα ιατρικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Προς στήριξη των λόγων του αναιρέσεως, ο αναιρεσειών προβάλλει την πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή της εννοίας της αιτιολογήσεως αποφάσεως εκδοθείσας από θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της εννοίας της συμπληρώσεως αιτιολογήσεως μιας αποφάσεως, καθώς και των αρχών δικαίου σχετικά με την ύπαρξη και την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων.

Ο αναιρεσειών προβάλλει επίσης την πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών της δυνάμενης να προσβληθεί πράξεως και της απλώς επιβεβαιωτικής αποφάσεως προγενέστερης πράξεως.

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — SP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/10)

(2010/C 80/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SP SpA (Brescia, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Belotti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 8 Δεκεμβρίου 2009 απόφαση της Επιτροπής με την οποία τροποποιήθηκε η προγενέστερη απόφαση της Επιτροπής C(2009) 7492 τελικό, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009, η οποία προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η Επιτροπή τροποποίησε την προγενέστερη απόφασή της C(2009) 7492 τελικό, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, με την οποία προσήψε σε ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων στην προσφεύγουσα, συμμετοχή στην προβαλλόμενη σύμπραξη. Με την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή, αφού αναγνώρισε ότι η απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009 παρέπεμπε «σε παράρτημα που περιελάμβανε πίνακες οι οποίοι ενέφαιναν τις κλιμακώσεις τιμών των ράβδων σπλισμού σκυροδέματος κατά τη διάρκεια της συμπράξεως» και ότι «το παράρτημα αυτό δεν περιλαμβανόταν στην απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009», αποφάσισε να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση προκειμένου να τη συμπληρώσει με τους συνημμένους στην προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής απόφαση πίνακες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ισχυρισμούς αντλούμενους από:

- 1) τον μη σύννομο χαρακτήρα της τακτοποίησης αποφάσεως πάσχουσας σοβαρή πλημμέλεια: η Επιτροπή δεν διαθέτει εξουσία τακτοποίησης αποφάσεως η οποία προδήλως πάσχει ακυρότητα, λόγω των πρόδηλων ελλείψεων που παρουσίαζε κατά τον χρόνο εκδόσεώς της· πρόκειται για επιβαρυντική περίσταση η οποία είναι, αυτή καθαυτή, αδεράπτει
- 2) τον εσφαλμένο προσδιορισμό της νομικής βάσεως: η Επιτροπή προσδιόρισε ως νομική βάση το άρθρο 65 EKAX και τον κανονισμό EK 1/2003 (¹), η οποία είναι προδήλως ακατάλληλη για την επίτευξη των σκοπών που επιδίωκε η Επιτροπή (ήτοι για τη συμπλήρωση/τροποποίηση της προγενέστερης αποφάσεώς της, λόγω ελλείψεων στο περιεχόμενό της), οπότε η δεύτερη απόφαση, που προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, πρέπει να ακυρωθεί λόγω πρόδηλης ελλείψεως προσήκουσας νομικής βάσεως.

Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi και Leali κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-56/10)**

(2010/C 80/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Ιταλία), Leali SpA (Odolo, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Belotti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 8 Δεκεμβρίου 2009 απόφαση της Επιτροπής με την οποία τροποποιήθηκε η προγενέστερη απόφαση της Επιτροπής C(2009) 7492 τελικό, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009.

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς προς τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-55/10, SP κατά Επιτροπής.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 80/62	Υπόθεση T-28/10: Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2010 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/C 80/63	Υπόθεση T-29/10: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	38
2010/C 80/64	Υπόθεση T-30/10: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Reagens κατά Επιτροπής	39
2010/C 80/65	Υπόθεση T-32/10: Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ella Valley Vineyards κατά ΓΕΕΑ — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)	40
2010/C 80/66	Υπόθεση T-33/10: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — ING Groep κατά Επιτροπής	40
2010/C 80/67	Υπόθεση T-37/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2010 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-55/08, De Nicola κατά ΕΤΕ	42
2010/C 80/68	Υπόθεση T-38/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 10 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-70/07, Marcuccio κατά Επιτροπής	43
2010/C 80/69	Υπόθεση T-44/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-11/09, Marcuccio κατά Επιτροπής	43
2010/C 80/70	Υπόθεση T-55/10: Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — SP κατά Επιτροπής	44
2010/C 80/71	Υπόθεση T-56/10: Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi και Leali κατά Επιτροπής	45

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

